

Den Europæiske Unions Tidende

L 158

47. årgang

30. april 2004

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 849/2004 af 29. april 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2320/2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart ⁽¹⁾ 1
- * Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF 7
- * Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF) (kodificeret udgave) ⁽¹⁾ 50
- * Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ⁽¹⁾ 77

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 22 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.
Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) NR. 849/2004
af 29. april 2004**

om ændring af forordning (EF) nr. 2320/2002
om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Udtalelse af 28.1.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

² Europa-Parlamentets udtalelse af 11.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 29.4.2004.

- (1) I forordning (EF) nr. 2320/2002¹ fastsættes der harmoniserede fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart.
- (2) Under anvendelsen af forordning (EF) nr. 2320/2002 har det vist sig, at der er brug for at foretage tekniske ændringer. Ændringerne har ikke til formål at ændre forordningens rækkevidde, og de forringer ikke på nogen måde sikkerheden for passagerer i civil luftfart.
- (3) Forordning (EF) nr. 2320/2002 giver mulighed for at fastsætte andre, men tilstrækkelige sikkerhedsniveauer i de mindste lufthavne. Det vil være i overensstemmelse hermed at tillade de samme tilstrækkelige sikkerhedsniveauer ved både start- og landingslufthavn for en flyvning.
- (4) Forordning (EF) nr. 2320/2002 bør ændres i overensstemmelse hermed –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 2320/2002 ændres således:

1) I artikel 2 indsættes følgende definition:

- "4) "demarkeret område": et område, der er adskilt fra andre security-beskyttede områder i en lufthavn ved hjælp af adgangskontrol."

¹ EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1.

2) Artikel 4 ændres således:

– Stk. 3 affattes således:

"3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan på grundlag af en lokal risikovurdering, og hvor de sikkerhedsforanstaltninger, der er præciseret i bilaget, kan være uforholdsmæssige eller ikke kan anvendes af praktiske, objektive grunde, vedtage nationale sikkerhedsforanstaltninger for at tilvejebringe et passende beskyttelsesniveau i lufthavne:

- a) med et årligt gennemsnit på højst to kommercielle flyvninger pr. dag eller
- b) hvor der udelukkende foregår general aviation, eller
- c) hvor den kommercielle aktivitet er begrænset til luftfartøjer med en startvægt på under 10 tons eller under 20 sæder,

idet sådanne mindre lufthavnes særegenheder tages i betragtning.

Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om sådanne foranstaltninger."

- Følgende stykke indsættes:

"3a. Stykke 3 kan desuden finde anvendelse på demarkerede områder i lufthavne:

- a) hvor der udelukkende foregår general aviation, eller
- b) hvor den kommercielle aktivitet er begrænset til luftfartøjer med en startvægt på under 10 tons eller under 20 sæder.

Et demarkeret område skal være angivet i lufthavnens sikkerhedsprogram.

For hver flyvning fra et demarkeret område i en lufthavn skal destinationslufthavnen orienteres om dette forhold, før flyvningens ankomst."

- 3) I artikel 7 ændres ordene "kontrolleres", "Denne kontrol", "kontrolpersonale" og "kontrolrapporter" til henholdsvis "underkastes tilsyn", "Dette tilsyn", "tilsynspersonale" og "tilsynsrapporter."

4) Bilaget ændres således:

- I punkt 5.2 tilføjes følgende:

"3. Fritagelser

Indskrevet bagage tilhørende personer som nævnt i punkt 4.1, nr. 3), kan underkastes særlige screeningforanstaltninger eller fritages for screening."

- I punkt 7.3, nr. 1), litra b, affattes den afsluttende sætning således:

"således at det med rimelighed kan sikres, at den ikke indeholder forbudte genstande, jf. punkt iv) og v) i tillægget, medmindre det er deklareret og har været behørigt underkastet gældende sikkerhedsforanstaltninger, og".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. McDOWELL

Formand

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 850/2004
af 29. april 2004**

**om persistente organiske miljøgifte
og om ændring af direktiv 79/117/EØF**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C

² EUT C

³ Europa-Parlamentets udtalelse af 26.2.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.4.2004.

- (1) Denne forordning vedrører i første række miljøbeskyttelse og beskyttelse af menneskers sundhed, og retsgrundlaget er derfor traktatens artikel 175, stk. 1.
- (2) Fællesskabet er alvorligt bekymret over, at der fortsat slipper persistente organiske miljøgifte ud i miljøet. Disse kemiske stoffer, som transporteres hen over landegrænserne fjernt fra kilderne, er persistente i miljøet, bioakkumuleres i fødekæden og rummer en risiko for menneskers sundhed og miljøet. Der må derfor træffes yderligere foranstaltninger til at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod disse forurenende stoffer.
- (3) Eftersom Fællesskabet har et ansvar for beskyttelse af miljøet, undertegnede det den 24. juni 1998 protokollen til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande angående persistente organiske miljøgifte, i det følgende benævnt "protokollen", og den 22. maj 2001 Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte, i det følgende benævnt "konventionen".

-
- (4) Lovgivningen på fællesskabsniveau om persistente organiske miljøgifte er nu blevet indført, men dens vigtigste mangler er, at den ikke eller kun i utilstrækkeligt omfang forbyder fremstilling og anvendelse af kemikalierne på listen, og at der ikke er nogen mulighed for at tilføje yderligere persistente organiske miljøgifte til listen over stoffer, der skal forbydes, begrænses eller elimineres, eller for at forbyde fremstilling og anvendelse af nye stoffer, der har persistente organiske miljøgiftes karakteristika. Der er imidlertid ikke fastsat nogen egentlige emissionsreduktionsmål på Fællesskabsplan, og de nuværende udslipsfortegnelser dækker ikke alle kilder til persistente organiske miljøgifte.
- (5) Af hensyn til en sammenhængende og effektiv gennemførelse af de forpligtelser, Fællesskabet har i medfør af protokollen og konventionen, må der etableres nogle fælles retlige rammer, inden for hvilke der kan træffes foranstaltninger til at standse fremstilling, markedsføring og anvendelse af forsætligt fremstillede persistente organiske miljøgifte. Der bør desuden tages hensyn til persistente organiske miljøgiftes karakteristika inden for rammerne af de relevante fællesskabsordninger for vurdering og godkendelse.
- (6) Det er nødvendigt at sikre samordning og sammenhæng ved gennemførelsen på fællesskabsplan af henholdsvis Rotterdam-¹, Stockholm- og Basel-konventionen², og ved deltagelsen i udarbejdelsen af den strategiske tilgang til international kemikalieforvaltning (SAICM) i FN-regi.

¹ Rotterdam-konventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel.

² Konventionen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af farligt affald og bortskaffelsen heraf.

- (7) Under henvisning til, at bestemmelserne i denne forordning understøttes af forsigtighedsprincippet som fastlagt i traktaten, og under hensyn til princip nr. 15 i Rio-erklæringen om miljø og udvikling, samt i lyset af målet om, hvor det er muligt, at standse udslip af persistente organiske miljøgifte i miljøet, er det endvidere i nogle tilfælde hensigtsmæssigt at indføre kontrolforanstaltninger, der er strengere end dem i protokollen og konventionen.
- (8) I fremtiden kan den foreslåede REACH-forordning være et hensigtsmæssigt instrument til gennemførelse af de nødvendige kontrolforanstaltninger vedrørende fremstilling, markedsføring og anvendelse af stofferne på listen og af kontrolforanstaltningerne vedrørende eksisterende og nye kemikalier og pesticider, der har persistente organiske miljøgiftes karakteristika. Uden at det berører den kommende REACH-forordning, og da det er vigtigt at gennemføre disse kontrolforanstaltninger i forhold til stofferne på listen i konventionen og protokollen hurtigst muligt, bør der nu ved denne forordning indføres sådanne foranstaltninger.

- (9) I Fællesskabet er markedsføring og anvendelse af de fleste af de persistente organiske miljøgifte, der er opført på listerne i protokollen og konventionen, allerede udfaset som følge af forbuddene i Rådets direktiv 79/117/EØF af 21. december 1978 om forbud mod markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler indeholdende visse virksomme stoffer¹ og Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater². For at opfylde Fællesskabets forpligtelser i medfør af protokollen og konventionen og for at minimere udslip af persistente organiske miljøgifte er det imidlertid påkrævet og hensigtsmæssigt også at forbyde fremstilling af disse stoffer og begrænse undtagelser mest muligt, således at der kun kan gøres undtagelse, når et stof opfylder en essentiel funktion i en specifik anvendelse.
- (10) Udførsel af de stoffer, der er omfattet af konventionen, og udførsel af lindan er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 304/2003 af 28. januar 2003 om eksport og import af farlige kemikalier³.

¹ EFT L 33 af 8.2.1979, s. 36. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

² EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/21/EF (EUT L 57 af 25.2.2004, s. 4).

³ EUT L 63 af 6.3.2003, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1213/2003 (EUT L 169 af 8.7.2003, s. 27).

-
- (11) Fremstilling og anvendelse af hexachlorcyclohexan (HCH), herunder lindan, er ifølge protokollen omfattet af begrænsninger, men ikke fuldstændigt forbudt. Stoffet er stadig i brug i nogle medlemsstater, så det er ikke muligt omgående at forbyde alle eksisterende anvendelser. På baggrund af HCH's skadelige egenskaber og de eventuelle farer ved udslip i miljøet bør fremstilling og anvendelse af stoffet imidlertid begrænses mest muligt og udfases helt senest inden udgangen af 2007.
- (12) Forældede og lemfældigt håndterede lagre af persistente organiske miljøgifte kan indebære alvorlig fare for miljøet og menneskers sundhed, bl.a. gennem forurening af jord og grundvand. Derfor bør der vedtages bestemmelser, der er mere vidtgående end, hvad der kræves i konventionen. Lagre af forbudte stoffer bør behandles som affald, mens lagre af stoffer, som det stadig er tilladt at fremstille eller anvende, bør anmeldes til myndighederne og være under behørigt tilsyn. Især bør eksisterende lagre, som består af eller indeholder forbudte persistente organiske miljøgifte, håndteres som affald så hurtigt som muligt. Hvis andre stoffer forbydes i fremtiden, bør lagrene af disse stoffer også straks destrueres, og der må ikke opbygges nye lagre. På grund af de særlige problemer i nogle af de nye medlemsstater, bør der ydes passende finansiel og teknisk bistand gennem de eksisterende finansielle fællesskabsordninger som Samhørighedsfonden og strukturfondene.

- (13) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en strategi for Fællesskabet vedrørende dioxiner, furaner og polychlorerede biphenyler (PCB)¹ og i overensstemmelse med protokollen og konventionen bør udslip af persistente organiske miljøgifte i form af utilsigtede biprodukter fra industrielle processer identificeres og nedbringes så hurtigt som muligt, således at de engang ophører, når det er muligt. Der bør udarbejdes og gennemføres egnede nationale handlingsplaner, som omfatter alle kilder og foranstaltninger, herunder dem, der foreskrives i gældende fællesskabslovgivning, således at udslippene til stadighed og på omkostningseffektiv måde bringes ned så hurtigt som muligt. I dette øjemed bør der inden for rammerne af konventionen udarbejdes egnede værktøjer.
- (14) Der bør i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse etableres programmer og ordninger, således at der ved overvågning tilvejebringes fyldestgørende data om dioxiners, furaners og PCB's tilstedeværelse i miljøet. Det skal dog sikres, at der er egnede værktøjer til rådighed, og at de kan anvendes under økonomisk og teknisk forsvarlige forhold.

¹ EFT C 322 af 17.11.2001, s. 2.

-
- (15) Ifølge konventionen skal indhold af persistente organiske miljøgifte i affald destrueres eller omdannes irreversibelt til stoffer, der ikke udviser lignende egenskaber, medmindre andre fremgangsmåder miljømæssigt er at foretrække. Da gældende fællesskabslovgivning om affald ikke indeholder specifikke bestemmelser om sådanne stoffer, bør de indføres ved denne forordning. For at sikre et højt beskyttelsesniveau bør der inden den 31. december 2005 fastsættes fælles koncentrationsgrænser for indholdet af stofferne i affald.
- (16) Det erkendes, at det er vigtigt ved kilden at identificere og sortere affald, som består af, indeholder eller er forurenet af persistente organiske miljøgifte for så vidt muligt at undgå, at disse kemiske stoffer breder sig til andet affald. Ved Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald¹ indførtes der fællesskabsregler om håndtering af sådant affald, hvorved medlemsstaterne blev pålagt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at anlæg og virksomheder, der varetager bortskaffelse, nyttiggørelse, indsamling eller transport af farligt affald, ikke blander forskellige kategorier af farligt affald eller blander farligt affald med ikke-farligt affald.

¹ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

-
- (17) Ifølge konventionen skal hver part i konventionen udarbejde en plan for gennemførelsen af sine forpligtelser i henhold til konventionen. Medlemsstaterne bør gøre det muligt for offentligheden at deltage i udarbejdelsen af gennemførelsesplanerne. Eftersom kompetencen i denne henseende er delt mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, bør der udarbejdes gennemførelsesplaner såvel på nationalt plan som på fællesskabsplan. Samarbejde og informationsudveksling mellem Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder bør fremmes.
- (18) I overensstemmelse med konventionen og protokollen bør der udleveres oplysninger om persistente organiske miljøgifte til de øvrige parter. Også udveksling af information med tredjelande, der ikke er part i aftalerne, bør fremmes.
- (19) Offentligheden er ofte ikke i tilstrækkelig grad opmærksom på den trussel, de persistente organiske miljøgifte udgør mod nutidige og kommende generationers sundhed og mod miljøet, navnlig i udviklingslande, og der er derfor behov for omfattende oplysning med henblik på at skabe øget omtanke og vinde støtte til restriktioner og forbud. I overensstemmelse med konventionen bør der udvikles og gennemføres oplysningsprogrammer for offentligheden om persistente organiske miljøgifte, især for de mest sårbare grupper, og uddannelsen af arbejdstagere, videnskabsfolk, undervisere, teknisk personale og ledere bør i givet fald fremmes og lettes.

- (20) Efter anmodning og i overensstemmelse med de disponible ressourcer bør Kommissionen og medlemsstaterne samarbejde om at yde hensigtsmæssig og rettidig teknisk bistand, som er særligt udformet til at styrke mulighederne for at gennemføre konventionen i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi. Den tekniske assistance bør bestå i udvikling og indførelse af egnede alternative produkter, metoder og strategier, bl.a. anvendelse af DDT til bekæmpelse af smittebærere, som i henhold til konventionen kun må anvendes i overensstemmelse med Verdenssundhedsorganisationens henstillinger og retningslinjer, og når der ikke i det pågældende land findes sikre, effektive og økonomisk overkommelige alternativer.
- (21) Det bør regelmæssigt vurderes, om de foranstaltninger, der er truffet for at mindske udslip af persistente organiske miljøgifte, er effektive. Til dette formål bør medlemsstaterne regelmæssigt aflægge rapport til Kommissionen, især om udslipsfortegnelser, anmeldte lagre samt fremstilling og markedsføring af stoffer, der er omfattet af begrænsninger. Kommissionen udarbejder i samarbejde med medlemsstaterne et fælles format for medlemsstaternes rapporter.

-
- (22) Da konventionen og protokollen åbner mulighed for, at parterne kan stille forslag om, at andre stoffer gøres til genstand for internationale tiltag, kan der blive opført flere stoffer på listerne i disse aftaler, og i så fald bør forordningen ændres tilsvarende. Endvidere bør der for de stoffer, der allerede er registreret i bilagene til forordningen, kunne foretages ændringer, blandt andet med henblik på tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling.
- (23) Når bilagene til denne forordning ændres for på listen i protokollen eller konventionen at opføre en yderligere persistent organisk miljøgift, som er fremstillet til et bestemt formål, bør det kun i undtagelsestilfælde, og hvis det er behørigt begrundet, indgå i bilag II i stedet for bilag I.
- (24) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹.
- (25) Med henblik på at sikre en gennemskelig, upartisk og konsekvent håndhævelse bør medlemsstaterne indføre sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, eftersom overtrædelser kan skade menneskers sundhed og miljøet. Oplysninger om overtrædelser af denne forordnings bestemmelser bør i givet fald offentliggøres.

¹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(26) Målene for denne forordning, nemlig at beskytte miljøet og menneskers sundhed mod persistente organiske miljøgifte, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, da disse miljøgiftes virkninger er grænseoverskridende, og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(27) Direktiv 79/117/EØF bør derfor ændres –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne forordning har, især under hensyntagen til forsigtighedsprincippet, til formål at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod persistente organiske miljøgifte ved at forbyde, hurtigst muligt udfase eller begrænse fremstilling, markedsføring og anvendelse af stoffer, der er omfattet af Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte, i det følgende benævnt "konventionen", eller 1998-protokollen til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande angående persistente organiske miljøgifte, i det følgende benævnt "protokollen" samt ved at minimere med henblik på så hurtigt som muligt at eliminere, hvor det er muligt, udslip af sådanne stoffer, og ved at indføre bestemmelser om affald, som består af, indeholder eller er forurenede af disse stoffer.

2. Artikel 3 og 4 finder ikke anvendelse på affald, der består af, indeholder eller er forurenede med stofferne i bilag I eller II.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "markedsføring": overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredjemand, mod eller uden vederlag. Indførsel i Fællesskabets toldområde anses også for markedsføring

-
- b) "artikel": genstand, som består af et eller flere stoffer og/eller præparater, og som under fremstillingen har fået en bestemt form, overflade eller beskaffenhed, som har større betydning for dens endelige funktion, end dens kemiske sammensætning har
- c) "stof": som defineret i artikel 2 i direktiv 67/548/EØF¹
- d) "præparat": som defineret i artikel 2 i direktiv 67/548/EØF
- e) "affald": som defineret i artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF²
- f) "bortskaffelse": som defineret i artikel 1, litra e), i direktiv 75/442/EØF
- g) "nyttiggørelse": som defineret i artikel 1, litra f), i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 3

Kontrol med fremstilling, markedsføring og anvendelse

1. Fremstilling, markedsføring og anvendelse af stofferne på listen i bilag I er forbudt, såvel alene som indeholdt i præparater og artikler.

¹ Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 196 af 16.8.1967, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

² Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

-
2. Fremstilling, markedsføring og anvendelse af stofferne på listen i bilag II, såvel alene som indeholdt i præparater eller artikler, kan kun finde sted i overensstemmelse med begrænsningerne i bilaget.
 3. Medlemsstaterne og Kommissionen tager inden for rammerne af de ordninger for vurdering og godkendelse af eksisterende og nye kemikalier og pesticider, der gælder i henhold til den relevante fællesskabslovgivning, hensyn til de kriterier, der er anført i punkt 1 i Stockholm-konventionens bilag D, og træffer passende foranstaltninger til at kontrollere eksisterende kemikalier og pesticider samt forhindre fremstilling, markedsføring og anvendelse af nye kemikalier og pesticider, der har persistente organiske miljøgiftes karakteristika.

Artikel 4

Undtagelser fra kontrolforanstaltninger

1. Artikel 3 finder ikke anvendelse på:
 - a) stoffer, der anvendes til forskning på laboratorieniveau eller som referencestandard
 - b) stoffer, der forekommer som utilsigtede sporforureninger i stoffer, præparater og artikler.
2. Artikel 3 finder ikke anvendelse på stoffer, der forekommer som bestanddele af artikler, der er fremstillet før eller på ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning, indtil 6 måneder efter denne dato.

Artikel 3 finder ikke anvendelse, hvis et stof er indeholdt i artikler, som allerede er anvendt før eller på ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning.

Når en medlemsstat bliver bekendt med artikler som omhandlet i første og andet afsnit, underretter den dog straks Kommissionen herom.

Når Kommissionen modtager en sådan meddelelse eller på anden måde bliver bekendt med sådanne artikler, underretter den omgående konventionens sekretariat herom.

3. En medlemsstat, der ønsker at tillade, at et stof, der er opført i del A i bilag I eller i del A i bilag II, frem til den frist, der er anført i det pågældende bilag, fremstilles og anvendes som et mellemprodukt i et lukket system i et afgrænset område, giver konventionens sekretariat meddelelse herom.

En sådan meddelelse kan dog kun gives, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) at det i det pågældende bilag ved en anmærkning udtrykkelig er anført, at en sådan fremstilling og anvendelse af stoffet kan tillades
- b) at stoffet under fremstillingsprocessen omdannes til et eller flere andre stoffer, som ikke udviser egenskaber, der er karakteristiske for persistente organiske miljøgifte

- c) at det ikke forventes, at mennesker og miljø vil blive udsat for nogen signifikant mængde af stoffet under dets fremstilling og anvendelse, som det er påvist ved vurderingen af dette lukkede system i overensstemmelse med direktiv 2001/59/EF¹.

Anmeldelsen sendes tillige til de øvrige medlemsstater og Kommissionen og skal indeholde nærmere oplysninger om den faktiske og skønnede samlede mængde af det pågældende stof, der fremstilles og anvendes, og arten af processen i det lukkede system i det afgrænsede område med angivelse af, hvor stor en mængde uomodnet persistent organisk miljøgift-udgangsmateriale slutproduktet eventuelt utilsigtet kan være forurenet med.

De i første afsnit omhandlede frister kan ændres i de tilfælde, hvor der ifølge konventionen udtrykkelig eller stiltiende gives samtykke til fortsat fremstilling og anvendelse af stoffet i yderligere en periode, efter at den pågældende medlemsstat har gentaget sin anmeldelse til konventionens sekretariat.

Artikel 5

Lagre

1. Enhver, der ligger inde med lagre, der består af eller indeholder stoffer, der er opført i bilag I eller II, som det ikke er tilladt at anvende, skal håndtere lagrene som affald i overensstemmelse med artikel 7.

¹ Kommissionens direktiv 2001/59/EF af 6. august 2001 om 28. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT L 225 af 21.8.2001, s. 1).

2. Indehaveren af et lager på mere end 50 kg, som består af eller indeholder et eller flere af stofferne i bilag I eller II, og som det er tilladt at anvende, giver oplysning om lagerets art og størrelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor lageret befinder sig. Sådanne oplysninger indgives inden 12 måneder efter ikrafttrædelsen af denne forordning og af ændringer af dens bilag I eller II, og derefter årligt, indtil udløbet af perioden for begrænset anvendelse som anført i bilag I eller II.

Indehaveren håndterer lageret på en sikker, effektiv og miljømæssigt forsvarlig måde.

3. Medlemsstaterne fører tilsyn med anvendelse og håndtering af anmeldte lagre.

Artikel 6

Mindskelse af udslip, minimering og eliminering

1. Inden to år efter denne forordnings ikrafttræden udarbejder medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til konventionen og protokollen fortegnelser over udslip i luften, vandet og jorden af stofferne i bilag III og holder dem ajour.

2. Medlemsstaten sender den handlingsplan om foranstaltninger for identificering, beskrivelse og minimering med henblik på snarest, hvor det er muligt, at eliminere de samlede udslip, som er udarbejdet i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til konventionen, til både Kommissionen og de øvrige medlemsstater som en del af medlemsstatens nationale gennemførelsesplan, jf. artikel 8.

Handlingsplanen omfatter foranstaltninger til at fremme udviklingen af og, hvor det er hensigtsmæssigt, kræver anvendelse af alternative eller modificerede materialer, produkter og processer, der kan forhindre dannelse og udslip af de i bilag III opførte stoffer.

3. Ved behandlingen af forslag til opførelse af nye anlæg eller væsentlige ændringer i bestående anlæg, som anvender processer, der udleder kemikalier opført i bilag III, giver medlemsstaterne, uden at det berører direktiv 96/61/EF¹, forrang til alternative processer, teknikker eller praksis med tilsvarende anvendelighed, men hvor dannelse og udslip af stoffer, der er anført i bilag III, undgås.

Artikel 7

Affaldshåndtering

1. Producenter og indehavere af affald skal gøre enhver rimelig indsats for, hvor det er muligt, at undgå forurening af affaldet med stoffer, der er opført i bilag IV.

2. Uanset direktiv 96/59/EF² bortskaffes eller nyttiggøres affald, der består af, indeholder eller er forurennet med et stof, der er opført i bilag IV, hurtigst muligt og i overensstemmelse med bilag V, del I, på en sådan måde, at indholdet af persistente organiske miljøgifte destrueres eller omdannes irreversibelt, således at restaffaldet og udslip ikke udviser egenskaber, der er karakteristiske for persistente organiske miljøgifte.

¹ Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

² Rådets direktiv 96/59/EF af 16.9.1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) (EFT L 243 af 24.9.1996, s. 31).

I forbindelse med gennemførelsen af en sådan bortskaffelse eller nyttiggørelse kan ethvert stof, der er opført i bilag IV, udskilles fra affaldet, såfremt stoffet efterfølgende bortskaffes i overensstemmelse med første afsnit.

3. Bortskaffelses- eller nyttiggørelsesmetoder, der kan føre til nyttiggørelse, genanvendelse og genvinding eller genbrug af stoffer, der er opført i bilag IV, er forbudt.
4. Uanset stk. 2 kan:
 - a) affald, der indeholder eller er forurenset med stoffer, der er opført i bilag IV, kan bortskaffes eller nyttiggøres på anden måde i overensstemmelse med relevant fællesskabslovgivning, forudsat at indholdet af listestofferne i affaldet er lavere end koncentrationsgrænserne i bilag IV, der skal fastlægges inden den 31. december 2005 efter proceduren i artikel 17, stk. 2. Indtil koncentrationsgrænserne er fastsat efter denne procedure, vedtager eller anvender den kompetente myndighed i en medlemsstat koncentrationsgrænser eller specifikke tekniske krav med hensyn til bortskaffelse eller nyttiggørelse af affald efter dette litra.
 - b) Medlemsstaten eller den kompetente myndighed, udpeget af en medlemsstat, kan undtagelsesvist tillade, at affald, der er opført i bilag V, del 2, og som indeholder eller er forurenset med et stof, der er opført i bilag IV, inden for koncentrationsgrænser, der skal fastlægges i bilag V, del 2, behandles på anden vis i overensstemmelse med en fremgangsmåde, der er anført i bilag V, del 2, såfremt:

-
- i) den pågældende indehaver over for den relevante kompetente myndighed i en medlemsstat har godtgjort, at dekontaminering af affaldet i relation til stoffer, der er opført i bilag IV, ikke har været mulig, og at destruktion eller irreversibel omdannelse af indholdet af persistente organiske miljøgifte under anvendelse af den bedste miljøpraksis eller den bedste tilgængelige teknik ikke udgør den miljømæssigt foretrukne løsning, og den kompetente myndighed efterfølgende har godkendt den alternative fremgangsmåde
 - ii) fremgangsmåden er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser og de betingelser, som er fastlagt i de relevante supplerende foranstaltninger, jf. stk. 6, og
 - iii) den pågældende medlemsstat har underrettet de øvrige medlemsstater og Kommissionen om tilladelsen og begrundelsen herfor.

5. Koncentrationsgrænserne i bilag V, del 2, fastsættes med henblik på stk. 4, litra b), inden den 31. december 2005 efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

Indtil fastsættelsen af koncentrationsgrænserne gælder følgende:

- a) den kompetente myndighed kan indføre eller anvende koncentrationsgrænser eller specifikke tekniske krav for affald, som behandles i medfør af stk. 4, litra b)

b) når affald behandles i medfør af stk. 4, litra b), underretter de pågældende indehavere den kompetente myndighed om affaldets indhold af persistente organiske miljøgifte.

6. Kommissionen kan i givet fald under hensyntagen til den tekniske udvikling og de relevante internationale retningslinjer og afgørelser samt tilladelser givet af en medlemsstat eller den kompetente myndighed, der er udpeget af medlemsstaten i overensstemmelse med stk. 4 og bilag V, indføre supplerende foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af denne artikel. Kommissionen fastlægger et format for medlemsstaternes indgivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 4, litra b), nr. iii). Disse foranstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

7. Kommissionen revurderer inden den 31. december 2009 undtagelserne i stk. 4, i lyset af den internationale og tekniske udvikling navnlig under hensyn til, om de bør foretrækkes af miljømæssige grunde.

Artikel 8

Gennemførelsesplaner

1. Medlemsstaterne giver i overensstemmelse med deres nationale procedurer, når de udarbejder deres nationale gennemførelsesplaner, rettidigt offentligheden reelle muligheder for at deltage i denne proces.

2. Så snart en medlemsstat har vedtaget sin nationale gennemførelsesplan i overensstemmelse med dens forpligtelser i medfør af konventionen, sender den planen både til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

3. Kommissionen og medlemsstaterne udveksler under udarbejdelsen af deres gennemførelsesplaner i givet fald oplysninger om indholdet heraf.

4. Kommissionen udarbejder inden to år efter denne forordnings ikrafttræden en plan for opfyldelse af Fællesskabets forpligtelser i henhold til konventionen.

Så snart Kommissionen har vedtaget Fællesskabets gennemførelsesplan, sender den planen til medlemsstaterne.

Kommissionen reviderer og ajourfører Fællesskabets gennemførelsesplan efter behov.

Artikel 9

Overvågning

Kommissionen og medlemsstaterne etablerer i nært samarbejde passende programmer og ordninger i overensstemmelse med aktuel teknisk viden, hvorved de kan tilvejebringe regelmæssige sammenlignelige overvågningsdata om tilstedeværelsen af dioxiner, furaner og PCB som beskrevet i bilag III, i miljøet. Ved etableringen af de nævnte programmer og ordninger tages fornødent hensyn til udviklingen inden for rammerne af protokollen og konventionen.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger

1. Kommissionen og medlemsstaterne fremmer og sørger, hvor det er muligt, for udveksling af oplysninger inden for Fællesskabet og med tredjelande vedrørende begrænsning, minimering eller afvikling af fremstilling, anvendelse og udslip af persistente organiske miljøgifte og vedrørende alternativer til disse stoffer, med angivelse af de risici og økonomiske og sociale omkostninger, der er forbundet med sådanne alternativer.

2. Kommissionen og i givet fald medlemsstaterne fremmer og letter for så vidt angår persistente organiske miljøgifte:
 - a) oplysningsprogrammer, herunder om stoffernes indvirkning på sundhed og miljø og deres alternativer og om mindskelse eller afvikling af fremstilling, anvendelse og udslip heraf, specielt henvendt til:
 - i) planlæggere og beslutningstagere

 - ii) særligt sårbare grupper

 - b) oplysning til offentligheden

 - c) uddannelse af arbejdstagere, videnskabsfolk, undervisere samt teknisk personale og ledere

3. Oplysninger om menneskers sikkerhed og sundhed og om miljøet betragtes ikke som fortrolige, medmindre andet er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF¹. Når Kommissionen og medlemsstaterne udveksler andre oplysninger med et tredjeland, beskyttes fortrolige oplysninger efter aftale herom.

Artikel 11

Teknisk bistand

Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder i overensstemmelse med artikel 12 og 13 i konventionen om at yde hensigtsmæssig og rettidig teknisk og finansiel bistand til udviklingslande og lande med overgangsøkonomi for, efter anmodning og i den udstrækning, der er ressourcer hertil, samt under hensyntagen til deres særlige behov, at bistå dem med at udvikle og styrke deres muligheder for fuldt ud at opfylde deres forpligtelser ifølge konventionen. Denne støtte kan også ydes gennem ikke-statslige organisationer.

Artikel 12

Rapportering

1. Medlemsstaterne sender hvert tredje år Kommissionen oplysninger om anvendelsen af denne forordning, herunder oplysninger om overtrædelser og sanktioner..

¹ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

2. Medlemsstaterne sender hvert år Kommissionen statistiske data om den faktiske eller skønnede samlede produktion og markedsføring af stofferne i bilag I og II.
3. Inden tre år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert tredje år forelægger medlemsstaterne Kommissionen følgende:
 - a) sammenfattende oplysninger fra de anmeldelser af lagre, som er modtaget ifølge artikel 5, stk. 2
 - b) sammenfattende oplysninger fra de udslipfortegnelser, som er udarbejdet ifølge artikel 6, stk. 1
 - c) sammenfattende oplysninger udarbejdet ifølge artikel 9 om tilstedeværelse af dioxiner, furaner og PCB som beskrevet i bilag III, i miljøet.
4. For så vidt angår de data og oplysninger, som medlemsstaterne fremsender i medfør af stk. 1-3, udvikler Kommissionen et fælles format efter proceduren i artikel 16, stk. 2.
5. Om de stoffer, der er anført i konventionen, udarbejder Kommissionen med mellemrum, som fastsættes af konventionens partskonference, en rapport på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne har indsendt i medfør af stk. 2, og sender den til konventionens sekretariat.

6. Kommissionen udfærdiger hvert tredje år en rapport om anvendelsen af denne forordning, og indarbejder rapporten og de oplysninger, der allerede er til rådighed i forbindelse med EPER, som oprettet ved beslutning 2000/479/EF¹ og CORINAIR-oversigten over forurenende emissioner i EMEP-programmet (samarbejdsprogram for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa), samt de oplysninger, medlemsstaterne har indsendt i medfør af stk. 1-3, i en sammenfattende rapport. Denne rapport skal indeholde oplysninger om anvendelsen af undtagelser, jf. artikel 7, stk. 4. Kommissionen sender et resumé af den sammenfattende rapport til Europa-Parlamentet og Rådet og gør det straks offentligt tilgængeligt.

Artikel 13

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer de fornødne foranstaltninger til sikring af, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest et år efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den straks om senere ændringer heraf.

¹ Kommissionens beslutning 2000/479/EF af 17. juli 2000 om inførelse af en Europæisk Oversigt over Forurenende Emissioner (EPER) i henhold til artikel 15 i Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) (EFT L 192 af 28.7.2000, s. 36).

Artikel 14

Ændring af bilagene

1. Når et stof optages på listen i konventionen eller protokollen, ændrer Kommissionen, i givet fald, bilag I-III efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Såfremt et stof er optaget på listen i konventionen eller protokollen, ændrer Kommissionen i givet fald bilag IV efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

2. Ændringer af de eksisterende positioner i bilag I-III, herunder tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

3. Ændringer af de eksisterende positioner i bilag IV og ændringer af bilag V, herunder tilpasning af dem til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

Artikel 15

Kompetente myndigheder

Hver medlemsstat udpeger den eller de kompetente myndigheder, som har ansvaret for de administrative opgaver i forbindelse med denne forordning. Medlemsstaten underretter Kommissionen om denne udpegelse senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 16

Udvalg for generelle spørgsmål

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 67/548/EØF, for så vidt angår alle spørgsmål vedrørende nærværende forordning med undtagelse af spørgsmål vedrørende affald.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 17

Udvalg om affald

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 75/442/EØF, for så vidt angår alle spørgsmål vedrørende affald i nærværende forordning
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 18

Ændringer af direktiv 79/117/EØF

I del B, "Bestandige organiske chlorforbindelser", i bilaget til direktiv 79/117/EØF, ophæves punkt 1-8.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. McDOWELL

Formand

BILAG I

LISTE OVER STOFFER, DER ER OMFATTET AF FORBUD

Del A - Stoffer, der er opført i konventionen og protokollen

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	SPECIFIK UNDTAGELSE VEDRØRENDE BRUG SOM MELLEMPRODUKT ELLER ANDRE PRÆCISERINGER
Aldrin	309-00-2	206-215-8	-
Chlordan	57-74-9	200-349-0	-
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	-
Endrin	72-20-8	200-775-7	-
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	-
Hexachlorbenzen	118-74-1	200-273-9	-
Mirex	2385-85-5	219-196-6	-
Toxaphen	8001-35-2	232-283-3	-

Polychlorerede biphenyler (PCB)	1336-36-3 m.fl.	215-648-1 m.fl.	Med forbehold af direktiv 96/59/EF, er det tilladt at anvende artikler, der allerede er i brug på denne forordnings ikrafttrædelsesdato.
DDT (1,1,1-trichlor-2,2-bis(4-chlorphenyl)ethan)	50-29-3	200-024-3	Medlemsstaterne kan tillade den eksisterende fremstilling og anvendelse af DDT som mellemprodukt i et lukket system i et afgrænset område i forbindelse med fremstilling af dicofol indtil 1. januar 2014, jf. artikel 4, stk. 3. Kommissionen reviderer denne undtagelse inden 31. december 2008 i lyset af evalueringen inden for rammerne af direktiv 91/414/EØF ¹ .

¹ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/30/EF af 13.3.2004, s. 50).

Del B - Stoffer, der kun er opført i protokollen

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	SPECIFIK UNDTAGELSE VEDRØRENDE BRUG SOM MELLEMPRODUKT ELLER ANDRE PRÆCISERINGER
Chlordecon	143-50-0	205-601-3	-
Hexabrombiphenyl	36355-01-8	252-994-2	-
HCH, inkl. lindan	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	Som undtagelse kan medlemsstaterne tillade følgende anvendelse: a) indtil den 1. september 2006: <ul style="list-style-type: none">– professionel behandling og industriel behandling af tømmer og træstammer– indendørs brug i industrien og i hjemmet b) indtil den 31. december 2007: <ul style="list-style-type: none">– teknisk HCH til brug som mellemprodukt ved fremstilling af kemiske produkter– produkter, hvor mindst 99% af HCH-isomererne er gamma-formen (lindan), er begrænset til anvendelse som insekticid til sundhedsbeskyttelse for mennesker og dyr

BILAG II

LISTE OVER STOFFER, DER ER OMFATTET AF BEGRÆNSNINGER

Del A - Stoffer, der er opført i konventionen og protokollen

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	BEGRÆNSNINGERNES ART
-			

Del B - Stoffer, der kun er opført i protokollen

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	BEGRÆNSNINGERNES ART

BILAG IIILISTE OVER STOFFER, DER ER OMFATTET AF BESTEMMELSER OM BEGRÆNSNING
AF UDSLIP

STOF (CAS-nr.)
Polychlorede dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner (PCDD/PCDF)
Hexachlorbenzen (HCB) (CAS nr.: 118-74-1)
Polychlorede biphenyler (PCB)
Polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH) ¹⁾
<hr/> ¹⁾ I forbindelse med emissionsopgørelser skal følgende fire samleindikatorer anvendes: benzo[a]pyren, benzo(b)fluoranthren, benzo(k)fluoranthren og indeno[1,2,3-cd]pyren.

BILAG IV

LISTE OVER STOFFER, DER ER OMFATTET AF BESTEMMELSERNE OM
AFFALDSHÅNDTERING I ARTIKEL 7

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	KONCENTRATIONS- GRÆNSE I ARTIKEL 7, STK. 4, litra a) (ppm) (dele pr. million)
Aldrin	309-00-2	206-215-8	
Chlordan	57-74-9	200-349-0	
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	
Endrin	72-20-8	200-775-7	
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	
Hexachlorbenzen	118-74-1	200-273-9	
Mirex	2385-85-5	219-196-6	
Toxaphen	8001-35-2	232-283-3	
Polychlorede biphenyler (PCB)	1336-36-3 m.fl.	215-648-1	
DDT (1,1,1-trichlor-2,2-bis(4-chlorphenyl)ethan)	50-29-3	200-024-3	
Chlordecon	143-50-0	205-601-3	
Polychlorede dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner (PCDD/PCDF)			
HCH, inkl. lindan	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	
Hexabrombiphenyl	36355-01-8	252-994-2	

BILAG V

AFFALDSHÅNTERING

Del 1 Bortskaffelse og nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2

Følgende bortskaffelses- og nyttiggørelsesformer i henhold til bilag IIA og IIB i direktiv 75/442/EØF er tilladt efter denne forordnings artikel 7, stk. 2, hvis de anvendes på en sådan måde, at indholdet af persistente organiske miljøgifte destrueres eller omdannes irreversibelt:

D9 Fysisk-kemisk behandling

D10 Forbrænding på landjorden

R1 Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling, bortset fra affald, der indeholder PCB.

Forbehandling inden destruktions eller den irreversible omdannelse i medfør af denne del af bilaget kan finde sted, såfremt et stof, der er anført i bilag IV, udskilles fra affaldet under forbehandlingen og efterfølgende bortskaffes i overensstemmelse med denne del af bilaget. Desuden kan ompakning og midlertidig oplagring foretages inden forbehandlingen eller inden destruktions eller den irreversible omdannelse i overensstemmelse med denne del af bilaget.

Del 2 Affald og den fremgangsmåde, som artikel 7, stk. 4, litra b) finder anvendelse på

Følgende fremgangsmåder er tilladt i medfør af artikel 7, stk. 4, litra b) for så vidt angår de specificerede affaldstyper, der er defineret med den sekscifrede kode og klassificeret i beslutning 2000/532/EF¹.

¹ Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

Affald i henhold til Kommissionens beslutning 2000/532/EF		Maksimale koncentrationsgrænser for stoffer opført i bilag IV	Fremgangsmåde
10	10 UORGANISK AFFALD FRA TERMISKE PROCESSER		Permanent deponering må kun finde sted i: - sikker, dyb undergrund, hårde klippeformationer, - saltminer eller - en losseplads for farligt affald (såfremt affaldet er stabiliseret eller solidificeret, når det er teknisk muligt, som det kræves ved klassificering i underposition 19 03 i beslutning 2000/532/EF)
10 01	10 01 Affald fra kraftværker og andre forbrændingsanlæg (med undtagelse af 19)		
10 01 14*	Bundaske, slagge og kedelstøv fra kombineret forbrænding indeholdende farlige stoffer		
10 01 16*	Flyveaske fra kombineret forbrænding indeholdende farlige stoffer		
10 02	Affald fra jern- og stålindustrien		
			Bestemmelserne i Rådets direktiv 1999/31/EF ¹ og Rådets beslutning 2003/33/EF ² skal overholdes, ligesom det skal påvises, at fremgangsmåden er miljømæssigt at foretrække.

¹ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

² Rådets beslutning 2003/33/EF af 19. december 2002 om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i direktiv 1999/31/EF (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 27).

10 02 07*	Fast affald fra rensning af røg indeholdende farlige stoffer		
10 03	Affald fra termisk baserede aluminiumsværker		
10 03 04*	Slagger fra primærproduktionen		
10 03 08*	Saltslagge fra sekundærproduktionen		
10 03 09*	Sort slagge fra sekundær produktion		
10 03 19*	Støv fra røggasrensning indeholdende farlige stoffer		
10 03 21*	Andet partikelformet materiale og støv (herunder fra kuglemøller) indeholdende farlige stoffer		
10 03 29*	Affald fra behandling af saltslagge og sort slagge indeholdende farlige stoffer		
10 04	Affald fra termisk baserede blyværker		
10 04 01*	Slagger fra primær- og sekundærproduktionen		
10 04 02*	Slagge og afskummet materiale fra primær- og sekundærproduktionen		
10 04 04*	Støv fra røggasrensning		
10 04 05*	Andet partikelformet materiale og støv		
10 04 06*	Fast affald fra røggasrensning		

10 05	Affald fra termisk baserede zinkværker		
10 05 03*	Støv fra røggasrensning		
10 05 05*	Fast affald fra røggasrensning		
10 06	Affald fra termisk baserede kobberværker		
10 06 03*	Støv fra røggasrensning		
10 06 06*	Fast affald fra røggasrensning		
10 08	Affald fra andre termisk baserede ikke-jernmetalværker		
10 08 08*	Saltslagge fra primær- og sekundærproduktionen		
10 08 15*	Støv fra røggasrensning indeholdende farlige stoffer		
10 09	Affald fra jernstøberier		
10 09 09*	Støv fra røggasrensning indeholdende farlige stoffer		
16	AFFALD IKKE ANDETSTEDS SPECIFICERET I LISTEN		
16 11	Affald fra foringer og ildfaste materialer		
16 11 01*	Kulstofbaserede foringer og ildfaste materialer fra metallurgiske processer indeholdende farlige stoffer		
16 11 03*	Andre foringer og ildfaste materialer fra metallurgiske processer indeholdende farlige stoffer		

17	BYGNINGS- OG NEDRIVNINGSAFFALD (HERUNDER OPGALET JORD FRA FORURENEDE GRUNDE)	Permanent deponering må kun finde sted i: - sikker, dyb undergrund, hårde klippeformationer, - en saltmine eller - en losseplads for farligt affald ¹ (såfremt affaldet er stabiliseret eller solidificeret, når det er teknisk muligt, som det kræves ved klassificering i underposition 19 03 i beslutning 2000/532/EF)
17 01	Beton, mursten, tegl og keramik	
17 01 06*	Blandinger eller separerede fraktioner af beton, mursten, tegl og keramik indeholdende farlige stoffer	
17 05	Jord (herunder opgravet jord fra forurenede grunde), sten og klapmaterialer	
17 05 03 *	Jord og sten indeholdende farlige stoffer	
17 09	Andet bygnings- og nedrivningsaffald	
17 09 02*	Bygnings- og nedrivningsaffald indeholdende PCB, eksklusivt udstyr indeholdende PCB	
17 09 03*	Andet bygnings- og nedrivningsaffald indeholdende farlige stoffer	

¹ Gælder ikke for affald, der indeholder eller er kontamineret med PCB'er i en koncentration på over 50 ppm.

			Bestemmelserne i direktiv 1999/31/EF og beslutning 2003/33/EF skal overholdes, ligesom det skal påvises, at fremgangsmåden er miljømæssigt at foretrække.
--	--	--	---

19	AFFALD FRA AFFALDSBEHANDLINGSANLÆG, SPILDEVANDSRENSNINGSANLÆG UDENFOR PRODUKTIONSSTEDET SAMT FRA FREMSTILLING AF DRIK- KEVAND ELLER VAND TIL INDUSTRI- ELT BRUG		Permanent deponering må kun finde sted i: - sikker, dyb undergrund, hårde klippeformationer, - en saltmine eller - en losseplads for farligt affald (såfremt affaldet er stabiliseret eller solidificeret, når det er teknisk muligt, som det kræves ved klassificering i underposition 19 03 i beslutning 2000/532/EF) Bestemmelserne i direktiv 1999/31/EF og beslutning 2003/33/EF skal overholdes, ligesom det skal påvises, at fremgangsmåden er miljømæssigt at foretrække.
19 01	Affald fra forbrænding eller pyrolyse af affald		
19 01 07*	Fast affald fra røggasrensning		
19 01 11*	Bundaske og slagge indeholdende farlige stoffer		
19 01 13*	Flyveaske indeholdende farlige stoffer		
19 01 15*	Kedelstøv indeholdende farlige stoffer		
19 04	Forglasset affald og affald fra forglasning		
19 04 02*	Flyveaske og andet affald fra røggasrensning		
19 04 03*	Ikke-forglasset fast fase		

Affald på listen, der er efterfulgt af "*", er farligt affald i medfør af direktiv 91/689/EØF og er omfattet af bestemmelserne i det nævnte direktiv.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/37/EF**af 29. april 2004****om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF)****(kodificeret udgave)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EFT C 368 af 20.12.1999, s. 18.

² Europa-Parlamentets udtalelse af 2.9.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2004.

-
- (1) Rådets direktiv 90/394/EØF af 28. juni 1990 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)¹ er ved flere lejligheder blevet ændret væsentligt². Dette direktiv bør kodificeres, således at dets bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt.
 - (2) Overholdelse af minimumsforskrifterne til sikring af et bedre sikkerheds- og sundhedsniveau for så vidt angår arbejdstagernes beskyttelse mod risici ved at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener under arbejdet er af væsentlig betydning for at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, og sigter også mod at foreskrive et minimumsbeskyttelsesniveau for alle arbejdstagere i Fællesskabet.
 - (3) Dette direktiv er et særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet³. Bestemmelserne i sidstnævnte direktiv finder således fuldt ud anvendelse på arbejdstagernes udsættelse for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, for så vidt der ikke er fastsat skærpede og/eller specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.
 - (4) Der bør for hele Fællesskabet fastlægges et ensartet beskyttelsesniveau i forbindelse med kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, og dette beskyttelsesniveau bør ikke fastlægges ved hjælp af ufravigelige krav, men ved hjælp af en række generelle principper, som gør det muligt for medlemsstaterne at håndhæve minimumskravene på en ensartet måde.

¹ EFT L 196 af 26.7.1990, s. 1. Senest ændret ved direktiv 1999/38/EF (EFT L 138 af 1.6.1999, s. 66).

² Se bilag IV, afsnit A.

³ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

-
- (5) Kimcellemutagener er stoffer, som kan forårsage varige ændringer i mængden eller opbygningen af en kimcelles genetiske materiale, hvilket kan føre til en ændring i den pågældende celledes fenotypiske karakteristika, og hvilket kan videreføres til beslægtede datterceller.
 - (6) Det er sandsynligt, at kimcellemutagener på grund af deres aktionsmekanisme kan være kræftfremkaldende.
 - (7) Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer¹, indeholder i bilag VI de kriterier for klassificering og de procedurer for mærkning, der skal anvendes for hvert enkelt stof.
 - (8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater² indeholder nærmere oplysninger om klassificering og etikettering af disse præparater.
 - (9) Arbejdstagerne skal i alle arbejdssituationer være beskyttet med hensyn til præparater, der indeholder et eller flere kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, og med hensyn til kræftfremkaldende forbindelser eller mutagener, som opstår under arbejdet.
 - (10) For nogle agenser er det nødvendigt at tage alle optagelsesveje i betragtning, herunder en mulig optagelse gennem huden, for at sikre det bedst mulige beskyttelsesniveau.

¹ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

² EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

-
- (11) Der kan ikke på grundlag af de foreliggende videnskabelige oplysninger fastsættes et niveau, under hvilket der ikke længere eksisterer sundhedsrisiko, men mindsket udsættelse for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener vil dog nedsætte denne risiko.
 - (12) For at bidrage til en begrænsning af disse risici bør der fastsættes grænseværdier og andre direkte relevante bestemmelser for alle de kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, for hvilke der foreligger oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data, som gør dette muligt.
 - (13) Grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering skal betragtes som en væsentlig del af de generelle foranstaltninger til beskyttelse af arbejdstagerne. Disse grænseværdier skal ændres, så snart nyere videnskabelige oplysninger viser, at det er nødvendigt.
 - (14) Forsigtighedsprincippet bør anvendes ved beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed.
 - (15) Der skal træffes forebyggende foranstaltninger til beskyttelse af sikkerheden og sundheden hos arbejdstagere, der er udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener.
 - (16) Dette direktiv udgør et konkret led i gennemførelsen af det indre markeds sociale dimension.
 - (17) I medfør af Rådets afgørelse 74/325/EØF¹ har Kommissionen hørt det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen med henblik på udarbejdelsen af forslagene til de direktiver, der er gentaget i nærværende direktiv.
 - (18) Nærværende direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag IV, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne -

¹ EFT L 185 af 9.7.1974, s. 15. Ophævet ved Rådets afgørelse af 22.7.2003 (EUT C 218 af 13.9.2003, s. 1).

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Dette direktiv har til formål at beskytte arbejdstagerne mod risici for deres sundhed og sikkerhed, herunder at forebygge sådanne risici, som opstår eller kan opstå ved, at de under arbejdet udsættes for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener.

I direktivet fastsættes de minimumsforskrifter, herunder grænseværdier, som specielt gælder på dette område.

2. Dette direktiv gælder ikke for arbejdstagere, der kun udsættes for stråling, som omfattes af bestemmelserne i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
3. Direktiv 89/391/EØF finder i fuld udstrækning anvendelse på hele det i stk. 1 nævnte område, dog med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.

4. For så vidt angår asbest, der er omfattet af direktiv 83/477/EØF¹, gælder nærværende direktivs bestemmelser, hvis de giver større beskyttelse af sikkerhed og sundhed under arbejdet.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "Kræftfremkaldende stof":
- i) et stof, der opfylder kriterierne for klassificering som et kræftfremkaldende stof i kategori 1 eller 2 som fastsat i bilag VI til direktiv 67/548/EØF
 - ii) et præparat, der er sammensat af et eller flere af de i nr. i) omhandlede stoffer, når koncentrationen af et eller flere af de enkelte stoffer opfylder de krav til koncentrationsgrænser for klassificering af et præparat som et kræftfremkaldende stof i kategori 1 eller 2, der er fastsat i:

bilag I til direktiv 67/548/EØF, eller

bilag II, del B, til direktiv 1999/45/EF, hvis stoffet eller stofferne ikke er opført i bilag I til direktiv 67/548/EØF eller er opført deri uden angivelse af koncentrationsgrænser

¹ Rådets direktiv 83/477/EØF af 19. september 1983 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest (andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF) (EFT L 263 af 24.9.1983, s. 25). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/18/EF (EUT L 97 af 15.4.2003, s. 48).

- iii) et stof, et præparat eller en proces, der er nævnt i bilag I til nærværende direktiv, samt et stof eller et præparat, der frigøres under en i samme bilag omhandlet proces.
- b) "Mutagen":
- i) et stof, der opfylder kriterierne for klassificering som et mutagen i kategori 1 eller 2 som fastsat i bilag VI til direktiv 67/548/EØF
 - ii) et præparat, der er sammensat af et eller flere af de i nr. i) omhandlede stoffer, når koncentrationen af et eller flere af de enkelte stoffer opfylder de krav til koncentrationsgrænser for klassificering af et præparat som et mutagen i kategori 1 eller 2, der er fastsat i:

bilag I til direktiv 67/548/EØF, eller

bilag II, del B, til direktiv 1999/45/EF, hvis stoffet eller stofferne ikke er opført i bilag I til direktiv 67/548/EØF eller er opført deri uden angivelse af koncentrationsgrænser.
- c) "Grænseværdi": medmindre andet er anført, tidsvægtet gennemsnitskoncentration af et kræftfremkaldende stof eller mutagen målt i luften i arbejdstagerens indåndingszone i en nærmere angivet referenceperiode som anført i bilag III til nærværende direktiv.

*Artikel 3***Anvendelsesområde - Bestemmelse og vurdering af risikoen**

1. Dette direktiv gælder for de aktiviteter, hvorved arbejdstagere er eller kan blive udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener i forbindelse med deres arbejde.
2. For enhver aktivitet, hvor der kan være risiko for, at arbejdstagerne udsættes for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, skal arten, graden og varigheden af udsættelsen bestemmes, således at enhver risiko for deres sikkerhed og sundhed kan vurderes, og således at det kan afgøres, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

Denne vurdering skal fornyes regelmæssigt og under alle omstændigheder ved enhver ændring i forholdene, der kan få indvirkning på arbejdstagernes udsættelse for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener.

Arbejdsgiveren skal på anmodning af de ansvarlige myndigheder give dem de oplysninger, der er lagt til grund for vurderingen.

3. Alle andre eksponeringsveje, f.eks. optagelse i eller gennem huden, skal tages i betragtning ved risikovurderingen.
4. Ved risikovurderingen skal arbejdsgiverne være særlig opmærksomme på eventuelle virkninger for særligt følsomme risikogrupper for arbejdstageres sikkerhed og sundhed og skal bl.a. overveje muligheden for ikke at beskæftige disse arbejdstagere i områder, hvor de kan komme i kontakt med kræftfremkaldende stoffer eller mutagener.

Kapitel II

ARBEJDSGIVERNES FORPLIGTELSER

Artikel 4

Begrænsning og substitution

1. Arbejdsgiveren begrænser anvendelsen af et kræftfremkaldende stof eller mutagen på arbejdsstedet, bl.a. ved, for så vidt det er teknisk muligt, at erstatte det med et stof, et præparat eller en proces, som under anvendelsesbetingelserne herfor ikke er farligt eller er mindre farligt for arbejdstagernes sundhed eller i givet fald sikkerhed.
2. Arbejdsgiveren underretter efter anmodning fra den ansvarlige myndighed denne om resultatet af sine undersøgelser.

Artikel 5

Foranstaltninger til forebyggelse eller nedsættelse af udsættelse

1. Hvis den i artikel 3, stk. 2, omhandlede vurdering viser, at der er risiko for arbejdstagernes sikkerhed eller sundhed, skal udsættelsen undgås.
2. Hvis det ikke er teknisk muligt at erstatte det kræftfremkaldende stof eller mutagen med et stof, et præparat eller en proces, som under de pågældende anvendelsesbetingelser ikke er eller er mindre farligt for sikkerheden og sundheden, sikrer arbejdsgiveren, at fremstillingen og brugen af det kræftfremkaldende stof eller mutagen finder sted i et lukket system, hvor dette er teknisk muligt.

-
3. Hvis det ikke er teknisk muligt at anvende et lukket system, sikrer arbejdsgiveren, at arbejdstagernes udsættelse nedsættes til et så lavt niveau, som det er teknisk muligt.
 4. Udsættelsen må ikke overstige den grænseværdi for et kræftfremkaldende stof, der er fastsat i bilag III.
 5. I alle tilfælde, hvor der anvendes et kræftfremkaldende stof eller mutagen, anvender arbejdsgiveren alle de i det følgende nævnte foranstaltninger:
 - a) begrænsning af mængden af et kræftfremkaldende stof eller mutagen på arbejdspladsen
 - b) begrænsning af det antal arbejdstagere, der udsættes eller kan udsættes, til det lavest mulige
 - c) planlægning af arbejdsprocesser og tekniske foranstaltninger med det formål at undgå eller reducere udslip af kræftfremkaldende stoffer eller mutagener på arbejdsstedet til et minimum
 - d) sådan fjernelse ved kilden af de kræftfremkaldende stoffer eller mutagener samt lokal udsugning eller almindelig ventilation, som er hensigtsmæssig og forenelig med behovet for at beskytte folkesundheden og miljøet
 - e) anvendelse af passende metoder til måling af kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, navnlig til tidlig påvisning af unormal udsættelse, som skyldes en uforudselig begivenhed eller et uheld
 - f) anvendelse af hensigtsmæssige arbejdsprocedurer og -metoder

- g) kollektive beskyttelsesforanstaltninger og/eller, hvor udsættelse ikke kan undgås med andre midler, individuelle beskyttelsesforanstaltninger
- h) hygiejneforanstaltninger, navnlig regelmæssig rensning af gulve, vægge og andre overflader
- i) underretning af arbejdstagerne
- j) afgrænsning af risikoområderne og anvendelse af passende advarsels- og sikkerhedsskiltning, herunder skilte om rygeforbud i områder, hvor arbejdstagerne udsættes eller kan udsættes for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener
- k) udarbejdelse af en beredskabsplan med henblik på nødstilfælde, der kan forårsage unormal høj udsættelse
- l) foranstaltninger til sikker opbevaring, håndtering og transport, navnlig ved anvendelse af hermetisk lukkede beholdere, som er mærket entydigt og på klart synlig måde
- m) foranstaltninger til sikring af, at indsamling, opbevaring og bortskaffelse af affald, der foretages af arbejdstagerne, foregår på betryggende måde, herunder ved anvendelse af hermetisk lukkede beholdere, der er mærket entydigt og på klart synlig måde.

*Artikel 6***Oplysninger til den ansvarlige myndighed**

Hvis resultaterne af den i artikel 3, stk. 2, omhandlede vurdering viser, at der er en risiko for arbejdstagernes sikkerhed eller sundhed, skal arbejdsgiverne på anmodning give den ansvarlige myndighed relevante oplysninger om:

- a) de industrielle aktiviteter og/eller processer, der udføres, herunder grundene til, at kræftfremkaldende stoffer eller mutagener anvendes
- b) de mængder af stoffer eller præparater, der fremstilles eller anvendes, og som indeholder kræftfremkaldende stoffer eller mutagener
- c) antallet af udsatte arbejdstagere
- d) de forebyggende foranstaltninger, der er truffet
- e) arten af det beskyttelsesudstyr, der benyttes
- f) arten og graden af udsættelsen
- g) de tilfælde, hvor der kan anvendes andre stoffer.

*Artikel 7***Uforudselig udsættelse**

1. I tilfælde af en uforudselig begivenhed eller et uheld, som kan medføre en unormal udsættelse af arbejdstagerne, underretter arbejdsgiveren arbejdstagerne herom.

-
2. Indtil de normale forhold er genoprettet, og så længe årsagerne til den unormale udsættelse ikke er fjernet:
- a) må kun det antal arbejdstagere, der er nødvendigt til udførelse af reparationer og andet fornødent arbejde, arbejde i det berørte område
 - b) skal beskyttende arbejdstøj og et personligt åndedrætsværn stilles til rådighed for de pågældende arbejdstagere, som skal bære dette; udsættelsen må ikke være konstant og skal begrænses til det strengt nødvendige for hver arbejdstager
 - c) ikke-beskyttet personale må ikke arbejde i det berørte område.

Artikel 8

Forudselig udsættelse

1. For visse aktiviteter, såsom vedligeholdelse, hvor det må forudses, at der vil forekomme en betydelig forøgelse af arbejdstagernes udsættelse, og hvor alle muligheder for at træffe yderligere tekniske forebyggende foranstaltninger til begrænsning af denne udsættelse er udtømte, fastsætter arbejdsgiveren efter høring af virksomhedens eller anlæggets arbejdstagere og/eller deres repræsentanter - uden at dette berører arbejdsgiverens ansvar - de nødvendige foranstaltninger til at begrænse varigheden af arbejdstagernes udsættelse mest muligt og til at sikre deres beskyttelse under udførelsen af disse aktiviteter.

I overensstemmelse med første afsnit skal der stilles beskyttende arbejdstøj og et personligt åndedrætsværn til rådighed for de pågældende arbejdstagere, som skal bære dette, så længe den unormale udsættelse varer ved; udsættelsen må ikke være konstant og skal begrænses til det strengt nødvendige for hver arbejdstager.

2. Der træffes passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de områder, hvor de i stk. 1, første afsnit, omhandlede aktiviteter finder sted, er tydeligt afgrænset og afmærket, eller med henblik på på anden måde at undgå, at personer uden tilladelse får adgang til disse områder.

Artikel 9

Adgang til risikoområderne

Arbejdsgiverne træffer passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at kun de arbejdstagere, som skal færdes der på grund af deres arbejde eller opgaver, får adgang til de områder, hvor der foregår aktiviteter, som ifølge resultaterne af den i artikel 3, stk. 2, omhandlede vurdering indebærer risiko for arbejdstagernes sikkerhed eller sundhed.

Artikel 10

Hygiejneforanstaltninger og individuel beskyttelse

1. Arbejdsgiverne er forpligtet til for alle aktiviteter, hvor der er risiko for kontaminering med kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, at træffe passende foranstaltninger med henblik på at sikre:
- a) at arbejdstagere ikke spiser, drikker eller ryger i arbejdsområder, hvor der er risiko for kontaminering med kræftfremkaldende stoffer eller mutagener
 - b) at der stilles hensigtsmæssigt beskyttende arbejdstøj eller anden hensigtsmæssig særlig beklædning til arbejdstagernes rådighed

- c) at der findes særskilte opbevaringssteder til henholdsvis arbejdstøjet, herunder beskyttende arbejdstøj, og det normale gangtøj
 - d) at der stilles egnede og passende vaske- og toiletfaciliteter til rådighed for arbejdstagerne
 - e) at beskyttelsesudstyret opbevares korrekt på et bestemt sted, at det kontrolleres og renses, om muligt før og under alle omstændigheder efter brugen
 - f) at defekt beskyttelsesudstyr repareres eller udskiftes, før det atter tages i brug.
2. Omkostningerne ved disse foranstaltninger må ikke pålægges arbejdstagerne.

Artikel 11

Underretning og oplæring af arbejdstagerne

1. Arbejdsgiveren træffer passende foranstaltninger til, at arbejdstagerne og/eller disses repræsentanter i virksomheden eller anlægget får en tilstrækkelig og hensigtsmæssig oplæring baseret på samtlige disponible oplysninger, bl.a. i form af oplysninger og instruktion vedrørende:
- a) den potentielle sundhedsrisiko, herunder den yderligere risiko, som tobaksrygning medfører
 - b) de foranstaltninger, der skal træffes for at forebygge udsættelse

- c) hygiejneforskrifter
- d) anvendelse af beskyttelsesudstyr og beskyttende arbejdstøj
- e) de foranstaltninger, som arbejdstagerne, herunder redningsmandskabet, skal træffe i tilfælde af uheld og til forebyggelse af uheld.

Denne oplæring skal:

tilpasses til udviklingen for så vidt angår risici og til fremkomsten af nye risici, og

om nødvendigt gentages regelmæssigt.

2. Arbejdsgiverne er forpligtet til at informere arbejdstagere om installationer og hertil knyttede beholdere indeholdende kræftfremkaldende stoffer eller mutagener og til at sørge for en klar og letlæselig mærkning af alle beholdere, emballager og installationer, der indeholder kræftfremkaldende stoffer eller mutagener og til at anbringe klart synlige advarselsskilte.

Artikel 12

Underretning af arbejdstagerne

Der træffes passende foranstaltninger med henblik på at sikre:

- a) at arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter i virksomheden eller anlægget kan kontrollere, at bestemmelserne i dette direktiv finder anvendelse, eller medvirke ved denne anvendelse, især med hensyn til:

-
- i) hvilke følger, valg og anvendelse af beskyttelsesbeklædning og -udstyr vil kunne få for arbejdstagerens sikkerhed og sundhed, idet dog ansvaret for at afgøre effektiviteten af beskyttelsesbeklædningen og -udstyret påhviler arbejdsgiveren
 - ii) de foranstaltninger, som arbejdsgiveren træffer i henhold til artikel 8, stk. 1, første afsnit, idet dog ansvaret for at fastlægge disse foranstaltninger påhviler arbejdsgiveren
- b) at arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter i virksomheden eller anlægget hurtigst muligt underrettes om unormal udsættelse, herunder den i artikel 8 omhandlede, om årsagerne hertil og om de foranstaltninger, der er eller vil blive truffet til afhjælpning af situationen
 - c) at arbejdsgiveren fører en ajourført liste over de arbejdstagere, der udfører det arbejde, som ifølge resultaterne af vurderingen i henhold til artikel 3, stk. 2, indebærer en risiko for arbejdstagernes sikkerhed eller sundhed, om muligt med angivelse af udsættelsen
 - d) at den ansvarlige læge og/eller myndighed samt enhver anden person med ansvar for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen har adgang til den i litra c) omhandlede liste
 - e) at enhver arbejdstager har adgang til de oplysninger i listen, som vedrører hans person
 - f) at arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter i virksomheden eller anlægget har adgang til ikke-personlige, kollektive oplysninger.

*Artikel 13***Høring af arbejdstagerne og arbejdstagerdeltagelse**

Arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter høres og deltager i behandlingen af de spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv, i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 89/391/EØF.

Kapitel III**DIVERSE BESTEMMELSER***Artikel 14***Helbreds kontrol**

1. Medlemsstaterne fastlægger i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis foranstaltninger til gennemførelse af relevant helbreds kontrol af arbejdstagere, som ifølge resultaterne af den i artikel 3, stk. 2, omhandlede vurdering er udsat for risiko for deres sikkerhed eller sundhed.
2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal være af en sådan art, at hver arbejdstager skal kunne gennemgå en passende helbredsundersøgelse, hvis det er relevant:

inden udsættelsen

derefter med regelmæssige mellemrum.

Foranstaltningerne skal være af en sådan art, at det uden videre er muligt at iværksætte individuelle og arbejdsmedicinske foranstaltninger.

3. Hvis der hos en arbejdstager konstateres en anomali, som formodes at være resultatet af udsættelse for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, kan den læge eller myndighed, der er ansvarlig for helbredscontrollen af arbejdstagerne, kræve, at andre på lignende måde tidligere udsatte arbejdstagere gennemgår helbredscontrollen.

Der skal i dette tilfælde i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, foretages en ny vurdering af risikoen ved udsættelse.

4. Når der udføres helbredscontrollen, føres der personlige helbredsjournaler, og den læge eller myndighed, der er ansvarlig for helbredscontrollen skal fremsætte forslag om, hvilke beskyttelses- eller forebyggelsesforanstaltninger der skal træffes for den enkelte arbejdstagers vedkommende.
5. Arbejdstagerne skal modtage oplysning og rådgivning om enhver helbredscontrollen, som de kan gennemgå efter udsættelsens ophør.
6. I overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis:

har arbejdstagerne adgang til resultaterne af deres helbredscontrollen, og

kan de pågældende arbejdstagere eller den pågældende arbejdsgiver anmode om, at resultaterne af helbredscontrollen tages op til revision.
7. Praktiske retningslinjer for helbredscontrollen af arbejdstagere er fastlagt i bilag II.

8. Alle tilfælde af kræft, som i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis kan tilskrives udsættelse for et kræftfremkaldende stof eller mutagen under arbejdet, skal indberettes til den ansvarlige myndighed.

Artikel 15

Opbevaring af journaler

1. Den i artikel 12, litra c), omhandlede liste og den i artikel 14, stk. 4, omhandlede personlige helbredsjournal skal opbevares i mindst 40 år, efter at udsættelsen er ophørt, i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.
2. I tilfælde af virksomhedsophør stilles disse journaler til rådighed for den ansvarlige myndighed i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.

Artikel 16

Grænseværdier

1. Rådet skal efter fremgangsmåden i traktatens artikel 137, stk. 2, fastsætte grænseværdier og om nødvendigt andre direkte relevante bestemmelser for de kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, for hvilke dette er muligt, på grundlag af foreliggende oplysninger, herunder videnskabelige og tekniske data.
2. Grænseværdier og andre direkte relevante bestemmelser fastsættes i bilag III.

*Artikel 17***Bilag**

1. Ændringer i bilag I og III kan kun foretages efter fremgangsmåden i traktatens artikel 137, stk. 2.
2. De strengt tekniske tilpasninger af bilag II på baggrund af den tekniske udvikling, udviklingen i de internationale bestemmelser og specifikationer samt i den viden, som er erhvervet om kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17 i direktiv 89/391/EØF.

*Artikel 18***Udnyttelse af data**

Resultaterne af de nationale ansvarlige myndigheders udnyttelse af de oplysninger, som omhandles i artikel 14, stk. 8, stilles til rådighed for Kommissionen.

*Artikel 19***Orientering af Kommissionen**

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 20***Ophævelse**

Direktiv 90/394/EØF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag IV, del A, i nærværende direktiv ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag IV, del B, i nærværende direktiv angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

*Artikel 21***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 22***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne

Udfærdiget i Strasbourg, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. McDOWELL

Formand

BILAG I**Fortegnelse over stoffer, præparater og processer**

(artikel 2, litra a), nr. iii)

1. Fremstilling af auramin.
2. Arbejde, som indebærer udsættelse for polycykliske aromatiske carbonhydrider, der forekommer i stenkulssod, stenkulstjære eller stenkulsbeg.
3. Arbejde, som indebærer udsættelse for støv, røg eller tåge, der udvikles under ristning og elektrolytisk raffinering af nikkelråsten.
4. Fremstilling af isopropylalkohol ved stærk surproces.
5. Arbejde, som indebærer udsættelse for træstøv fra løvtræ¹.

¹ Der findes en liste over nogle typer løvtræ i Monographs on the Evaluation of Carcinogenic Risks to Humans "Wood Dust and Formaldehyde", bind 62, offentliggjort af Det Internationale Kræftforskningscenter, Lyon, i 1995.

BILAG II**Praktiske retningslinjer for helbreds kontrol af arbejdstagere**

(artikel 14, stk. 7)

1. Den læge og/eller myndighed, der er ansvarlig for helbreds kontrollen af arbejdstagere, som er udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener, skal være fortrolig med de forhold eller særlige omstændigheder, hvorunder den enkelte arbejdstager er blevet udsat.
2. Helbreds kontrollen af arbejdstagere skal gennemføres i overensstemmelse med arbejdsmedicinske principper og praksis; den bør i det mindste omfatte følgende:

føring af en journal over arbejdstagerens tidligere helbredstilstand og arbejdsforhold

personlig samtale

hvis det er hensigtsmæssigt, biologisk kontrol, samt påvisning af tidlige og reversible virkninger.

Det kan på baggrund af den nyeste arbejdsmedicinske viden afgøres, om den arbejdstager, der gennemgår helbreds kontrol, skal undersøges yderligere.

BILAG III**Grænseværdier og andre direkte relevante bestemmelser***(artikel 16)***A. GRÆNSEVÆRDIER FOR ERHVERVSMÆSSIG EKSPONERING**

Agensens navn	EINECS ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾	Grænseværdier		Anmærkning	Overgangsforanstaltninger
			mg/m ³ ⁽³⁾	ppm ⁽⁴⁾		
Benzen	200-753-7	71-43-2	3,25 ⁽⁵⁾	1 ⁽⁵⁾	Hud ⁽⁶⁾	Grænseværdi: 3 ppm (9,75 mg/m ³) indtil den 27. juni 2003.
Vinylchloridmonomer	200-831	75-01-4	7,77 ⁽⁵⁾	3 ⁽⁵⁾	—	—
Støv fra løvtræer	—	—	5,00 ⁽⁵⁾⁽⁷⁾	—	—	—

B. ANDRE DIREKTE RELEVANTE BESTEMMELSER

p.m.

¹ EINECS: Den Europæiske Fortegnelse over Markedsførte Kemiske Stoffer.

² CAS: Chemical Abstract Service registreringsnummer.

³ mg/m³ = milligram pr. kubikmeter luft ved 20 °C og 101,3 KPa (760 mm kviksølv).

⁴ ppm = parts per million (dele pr. million) udtrykt i luftvolumen (ml/m³).

⁵ Målt over eller beregnet for en referenceperiode på otte timer.

⁶ Mulighed for et væsentligt bidrag til kroppens samlede belastning ved eksponering via huden.

⁷ Fraktion, der kan indåndes; hvis træstøv fra løvtræ blandes med andet træstøv, finder grænseværdien anvendelse for alle slags træstøv i den blanding.

BILAG IV**Del A****Ophævet direktiv med ændringer***(jf. artikel 20)*

Rådets direktiv 90/394/EØF	(EFT L 196 af 26.7.1990, s. 1)
Rådets direktiv 97/42/EF	(EFT L 179 af 8.7.1997, s. 4)
Rådets direktiv 1999/38/EF	(EFT L 138 af 1.6.1999, s. 66)

Del B**Liste over frister for gennemførelse i national ret***(jf. artikel 20)*

Direktiv	Gennemførelsesfrist
90/394/EØF	31. december 1992
97/42/EF	27. juni 2000
1999/38/EF	29. april 2003

BILAG V**SAMMENLIGNINGSTABEL**

Direktiv 90/394/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra aa)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra b)	Artikel 2, litra c)
Artikel 3–9	Artikel 3–9
Artikel 10, stk. 1, litra a)	Artikel 10, stk. 1, litra a)
Artikel 10, stk. 1, litra b), første punktum	Artikel 10, stk. 1, litra b)
Artikel 10, stk. 1, litra b), andet punktum	Artikel 10, stk. 1, litra c)
Artikel 10, stk. 1, litra c)	Artikel 10, stk. 1, litra d)
Artikel 10, stk. 1, litra d), første og andet punktum	Artikel 10, stk. 1, litra e)
Artikel 10, stk. 1, litra d), tredje punktum	Artikel 10, stk. 1, litra f)
Artikel 10, stk. 2	Artikel 10, stk. 2
Artikel 11–18	Artikel 11–18
Artikel 19, stk. 1, første afsnit	_____
Artikel 19, stk. 1, andet afsnit	_____
Artikel 19, stk. 1, tredje afsnit	_____
Artikel 19, stk. 2	Artikel 19
_____	Artikel 20
_____	Artikel 21
Artikel 20	Artikel 22
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
_____	Bilag IV
_____	Bilag V

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/38/EF
af 29. april 2004**

om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret
til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område,
om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68
og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF,
75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF.

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 12, 18, 40, 44 og 52,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 150.

² EFT C 149 af 21.6.2002, s. 46.

³ EFT C 192 af 12.8.2003, s. 17.

⁴ Europa-Parlamentets udtalelse af 11.2.2003 (EUT C 43 E af 19.2.2004, s. 42), Rådets fælles holdning af 5.12.2003 (EUT C 54 E af 2.3.2004, s. 12) og Europa-Parlamentets holdning af 10.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Unionsborgerskabet giver med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaten og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, alle unionsborgere en primær og individuel ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.
- (2) Den frie bevægelighed for personer er en af de grundlæggende friheder i det indre marked, der indebærer et område uden indre grænser, hvor denne frihed sikres i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.
- (3) Unionsborgerskab bør være udgangspunktet for medlemsstaternes statsborgere, når de udøver deres ret til fri bevægelighed og ophold. Det er derfor nødvendigt at kodificere og foretage en gennemgang af eksisterende fællesskabsinstrumenter, der omhandler arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, samt studerende og andre ikke-erhvervsaktive personer med henblik på at forenkle og styrke unionsborgernes ret til fri bevægelighed og ophold.

- (4) For at komme bort fra den sektoropdelte og fragmentariske tilgang til retten til at færdes og opholde sig frit og for at lette udøvelsen af denne ret bør der udarbejdes en samlet retsakt, der ændrer Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet¹, og ophæver følgende retsakter: Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer², Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser³, Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret⁴, Rådets direktiv 90/365/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet⁵, og Rådets direktiv 93/96/EØF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende.⁶
- (5) For at unionsborgerne kan udøve deres ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område på objektive betingelser, der sikrer frihed og værdighed, bør denne ret også indrømmes familiemedlemmer uanset nationalitet. Med henblik på dette direktiv bør definitionen af "familiemedlemmer" udvides, således at den også omfatter registrerede partnere, såfremt registreret partnerskab i henhold til værtslandets lovgivning betragtes som sidestillet med ægteskab.

¹ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2434/92 (EFT L 245 af 26.8.1992, s. 1).

² EFT L 257 af 19.10.1968, s. 13. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

³ EFT L 172 af 28.6.1973, s. 14.

⁴ EFT L 180 af 13.7.1990, s. 26.

⁵ EFT L 180 af 13.7.1990, s. 28.

⁶ EFT L 317 af 18.12.1993, s. 59.

-
- (6) For at opretholde familien som en enhed i bredere betydning og uden at dette anfægter forbudet mod forskelsbehandling på grund af nationalitet bør situationen for de personer, der ikke er omfattet af dette direktivs definition af familiemedlemmer, og som derfor ikke automatisk har ret til indrejse og ophold i værtslandet, behandles af værtsmedlemsstaten på grundlag af deres nationale lovgivning med henblik på at afgøre, om de kan få tilladelse til indrejse og ophold under hensyntagen til deres tilknytning til unionsborgeren eller andre omstændigheder som f.eks. det, at de er økonomisk eller fysisk afhængige af unionsborgeren.
- (7) De formaliteter, der knytter sig til unionsborgeres frie bevægelighed på medlemsstaternes område, bør nøje defineres, uden at dette berører de bestemmelser, der gælder for national grænsekontrol.
- (8) Med henblik på at lette den frie bevægelighed for familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, bør de, der allerede har fået opholdskort, fritages for kravet om indrejsevisum som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav¹, eller i den nationale lovgivning, der finder anvendelse.
- (9) Unionsborgere bør have ret til ophold i indtil tre måneder i værtsmedlemsstaten, uden at der stilles andre betingelser eller kræves andre formaliteter end besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas, og uden at dette i øvrigt berører den gunstigere behandling af arbejdssøgende som anerkendt i EF-Domstolens praksis.

¹ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 453/2003 (EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10).

- (10) Det bør imidlertid undgås, at personer, der gør brug af retten til ophold, bliver en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system i den første opholdsperiode. Unionsborgeres og deres familiemedlemmers udøvelse af retten til ophold i perioder af mere end tre måneders varighed bør derfor underkastes betingelser.
- (11) Unionsborgernes grundlæggende og personlige ret til at tage ophold i en anden medlemsstat følger direkte af traktaten og kræver ikke opfyldelse af administrative procedurer.
- (12) For ophold af mere end tre måneders varighed bør medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at unionsborgere registreres hos de kompetente myndigheder på opholdsstedet, godtgjort ved et bevis for registrering, der er udstedt med henblik herpå.
- (13) Kravet om opholdskort bør være begrænset til familiemedlemmer til en unionsborger, som ikke er statsborgere i en medlemsstat til ophold af mere end tre måneders varighed.
- (14) De dokumenter, som de kompetente myndigheder kræver for at udstede et bevis for registrering eller et opholdskort, bør være klart defineret for at undgå forskellig administrativ praksis eller forskellige fortolkninger, der kan udgøre en urimelig hindring for unionsborgeres og deres familiemedlemmers udøvelse af opholdsretten.

-
- (15) Familiemedlemmer bør sikres retsbeskyttelse i tilfælde af unionsborgerens død, opløsning af ægteskab eller et registreret partnerskabs ophør. Af hensyn til familielivet og den menneskelige værdighed, samt på visse betingelser for at undgå misbrug, er det derfor nødvendigt at træffe foranstaltninger for at sikre, at familiemedlemmer, der allerede opholder sig på værtsmedlemsstatens område, i sådanne tilfælde bevarer deres opholdsret udelukkende på et personligt grundlag.
- (16) Så længe personer med opholdsret ikke er en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, bør de ikke udsendes, og udsendelse bør derfor ikke være en automatisk følge af, at vedkommende benytter det sociale system. Værtsmedlemsstaten bør undersøge, om der er tale om midlertidige vanskeligheder, og tage hensyn til opholdets varighed, unionsborgerens personlige forhold og størrelsen af den ydede støtte for at fastslå, om vedkommende er blevet en urimelig byrde for dens sociale system, så der må træffes foranstaltninger til udsendelse. Der bør under ingen omstændigheder træffes udsendelsesforanstaltninger vedrørende arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller arbejdssøgende, således som disse er defineret af Domstolen, medmindre det sker af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.
- (17) Tidsubegrænset ophold for unionsborgere, der har valgt at slå sig varigt ned i værtsmedlemsstaten, styrker følelsen af unionsborgerskab og er en afgørende faktor med hensyn til at fremme den sociale samhørighed, der er et af Unionens grundlæggende mål. Alle unionsborgere og deres familiemedlemmer bør derfor sikres ret til tidsubegrænset ophold, når de har opholdt sig i værtsmedlemsstaten i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i dette direktiv i en uafbrudt periode på fem år, og der ikke er truffet nogen udsendelsesforanstaltning.

-
- (18) For at være et egentligt middel til integration i samfundet i den værtsmedlemsstat, hvor unionsborgeren har taget ophold, bør retten til tidsubegrænset ophold, når den én gang er opnået, ikke være underkastet betingelser.
- (19) Visse særlige fordele for unionsborgere, der er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende og for deres familiemedlemmer, som tillader disse personer at opnå ret til tidsubegrænset ophold, før de har opholdt sig fem år i værtsmedlemsstaten, bør bevares, da disse fordele udgør erhvervede rettigheder efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 1251/70 af 29. juni 1970 om arbejdstageres ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse dér¹ og Rådets direktiv 75/34/EØF af 17. december 1974 om retten for statsborgere i en medlemsstat til at blive boende på en anden medlemsstats område efter dér at have henholdsvis været arbejdstager og udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed².
- (20) Forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet indebærer, at unionsborgere og deres familiemedlemmer, der er bosat i en medlemsstat på grundlag af dette direktiv, i værtsmedlemsstaten behandles på samme måde som medlemsstatens egne statsborgere på de områder, der er omfattet af traktaten, dog med forbehold for særlige bestemmelser, der udtrykkeligt er fastsat i traktaten og den afledte ret.

¹ EFT L 142 af 30.6.1970, s. 24.

² EFT L 14 af 20.1.1975, s. 10.

-
- (21) Værtsmedlemsstaten bør dog kunne bestemme, om den vil udbetale sociale ydelser i de første tre måneder af et ophold eller for arbejdssøgendes vedkommende i en længere periode, eller studiestøtte, herunder til erhvervsuddannelse, forud for erhvervelse af ret til tidsubegrænset ophold til andre unionsborgere end arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller personer, der har bevaret denne status, og deres familiemedlemmer .
- (22) Ifølge traktaten kan der indføres begrænsninger i udøvelsen af retten til fri bevægelighed og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. For at præcisere de betingelser og procedurmæssige garantier, der gælder for afgørelser om nægtelse af indrejse eller udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer, bør dette direktiv erstatte Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til indrejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed¹.
- (23) Udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed er en foranstaltning, der kan være en alvorlig belastning for de personer, der har gjort brug af de traktatfæstede rettigheder og friheder, og som reelt er integreret i værtsmedlemsstaten. Omfanget af sådanne foranstaltninger bør derfor begrænses i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under hensyntagen til graden af de pågældende personers integration, varigheden af deres ophold i værtsmedlemsstaten, deres alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation samt deres tilknytning til oprindelseslandet.

¹ EFT 56 af 4.4.1964, s. 850. Senest ændret ved direktiv 75/35/EØF (EFT L 14 af 20.1.1975, s. 14).

-
- (24) Følgelig gælder det, at jo stærkere unionsborgere og deres familiemedlemmer er integreret i værtsmedlemsstaten, desto stærkere bør beskyttelsen mod udsendelse være. Kun i ekstraordinære tilfælde, når det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, bør der kunne træffes foranstaltninger til udsendelse af unionsborgere, der har opholdt sig i mange år på værtsmedlemsstatens område, især hvis de er født og har opholdt sig der hele deres liv. Endvidere bør reglen om ekstraordinære tilfælde ligeledes gælde for foranstaltninger til udsendelse af mindreårige for at sikre deres tilknytning til deres familie i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder.
- (25) Der bør ligeledes nøje fastlægges proceduremæssige garantier for at sikre et højt beskyttelsesniveau for unionsborgere og deres familiemedlemmer i tilfælde af nægtelse af indrejse og ophold i en anden medlemsstat og for samtidig at sikre overholdelse af princippet om, at forvaltningsakter skal begrundes.
- (26) Unionsborgere og deres familiemedlemmer bør under alle omstændigheder have mulighed for domstolsprøvelse i tilfælde af nægtelse af indrejse og ophold i en anden medlemsstat.
- (27) Ifølge Domstolens praksis må medlemsstaterne ikke udstede livsvarige indrejseforbud for personer, der er omfattet af dette direktiv, hvorfor det bør bekræftes, at unionsborgere og deres familiemedlemmer, der har fået indrejseforbud på en medlemsstats område, har ret til at indgive ny ansøgning efter udløbet af en rimelig frist og under alle omstændigheder tre år efter at den endelige afgørelse om indrejseforbud er gennemført.

-
- (28) For at hindre misbrug og svig, især proformaægteskaber og andre former for forhold, der indgås udelukkende for at kunne udøve retten til fri bevægelighed og til ophold, bør medlemsstaterne have mulighed for at vedtage de nødvendige foranstaltninger.
- (29) Nationale regler, der er gunstigere, bør ikke berøres af dette direktiv.
- (30) Med henblik på at undersøge hvordan retten til fri bevægelighed og ophold yderligere kan lettes, bør Kommissionen udarbejde en rapport for at vurdere muligheden for at fremsætte forslag med henblik herpå, særligt hvad angår forlængelse af opholdsperioden uden betingelser.
- (31) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og friheder og overholder de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med det forbud med forskelsbehandling, som charteret indeholder, bør medlemsstaterne gennemføre dette direktiv uden at forskelsbehandle de omfattede personer på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et etnisk mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Område

I dette direktiv fastlægges:

- a) betingelserne for udøvelse af retten til fri bevægelighed og ophold i medlemsstaterne for unionsborgere og deres familiemedlemmer
- b) unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til tidsubegrænset ophold i medlemsstaterne
- c) begrænsningerne for udøvelse af rettighederne efter a) og b) af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "unionsborger": enhver person, der er statsborger i en medlemsstat.

- 2) "familiemedlem":
- a) ægtefælle
 - b) partner, med hvem en unionsborger har indgået et registreret partnerskab i medfør af en medlemsstats lovgivning, hvis lovgivningen i værtsmedlemsstaten sidestiller et registreret partnerskab med ægteskab, samt under overholdelse af betingelserne i værtsmedlemsstatens relevante lovgivning
 - c) direkte efterkommere samt direkte efterkommere af ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren,
 - d) slægtninge i opstigende linje samt slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som forsørges af unionsborgeren.
- 3) "værtsmedlemsstat": den medlemsstat, hvortil unionsborgeren rejser med henblik på at udøve retten til fri bevægelighed og ophold.

Artikel 3

Berettigede personer

1. Dette direktiv finder anvendelse på enhver unionsborger, der rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger, samt familiemedlemmer som defineret i artikel 2, nr. 2, der ledsager unionsborgeren eller slutter sig til denne.

2. Uden at det berører de pågældendes personlige ret til fri bevægelighed og ophold og i overensstemmelse med den nationale lovgivning skal værtsmedlemsstaten lette indrejse og ophold for følgende personer:

- a) alle andre familiemedlemmer uanset nationalitet, der ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 2, nr. 2, hvis disse i det land, de ankommer fra, forsørges af eller hører til den unionsborgers husstand, der er hovedindehaveren af retten til ophold, eller hvor alvorlige helbreds- mæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet
- b) den partner, med hvem unionsborgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning.

Værtsmedlemsstaten foretager en grundig undersøgelse af de personlige omstændigheder og begrundet afslag på ansøgning om indrejse eller ophold over for de pågældende.

KAPITEL II

Ret til ud- og indrejse

Artikel 4

Ret til udrejse

1. Uden at dette berører de bestemmelser for rejsedokumenter, der gælder ved national grænsekontrol, har alle unionsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas, samt deres familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, men som er i besiddelse af et gyldigt pas, ret til at forlade en medlemsstats område for at rejse til en anden medlemsstat.
2. Personer, der er omfattet af stk. 1, kan ikke pålægges visumpligt eller en lignende forpligtelse ved udrejse.
3. Medlemsstaterne udsteder og fornyer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning identitetskort eller pas til deres statsborgere, der udtrykkeligt angiver indehaverens statsborgerskab.
4. Passet skal mindst være gyldigt i alle medlemsstater og i de lande, der er direkte transitlande mellem disse. Foreskriver lovgivningen i en medlemsstat ikke udstedelse af identitetskort, skal gyldigheden af passet ved udstedelse eller fornyelse være på mindst fem år.

Artikel 5

Ret til indrejse

1. Uden at dette berører de bestemmelser for rejsedokumenter, der gælder ved national grænsekontrol, giver medlemsstaterne unionsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas, ret til at indrejse på deres område, og giver familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, ret til at indrejse på deres område, hvis de er i besiddelse af et gyldigt pas.

Unionsborgere kan ikke pålægges visumpligt eller en lignende forpligtelse ved indrejse.

2. Familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, kan kun pålægges pligt til at være i besiddelse af et indrejsevisum i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 539/2001 eller i givet fald den nationale lovgivning. Med henblik på dette direktiv medfører besiddelse af et gyldigt opholdskort jf. artikel 10, at sådanne familiemedlemmer er fritaget for kravet om visum.

Medlemsstaterne bistår disse personer med henblik på udstedelsen af de nødvendige visa. Disse visa udstedes så hurtigt så muligt efter en hasteprocedure og er gratis.

3. Værtslandet påstempler ikke indrejse eller udrejse i pas, der tilhører et familiemedlem, der ikke er statsborger i en medlemsstat, såfremt den pågældende person foreviser et opholdskort, jf. artikel 10.

4. Hvis unionsborgeren eller et familiemedlem, som ikke er statsborger i en medlemsstat, ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, giver den berørte medlemsstat disse personer enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at de er omfattet af retten til fri bevægelighed og ophold, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse.

5. Den pågældende medlemsstat kan forpligte den berørte person til at anmelde sin tilstedeværelse på dens område inden for en rimelig frist, der ikke er udtryk for forskelsbehandling. Ved misligholdelse af denne forpligtelse kan der pålægges sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen, og som ikke må indebære forskelsbehandling.

KAPITEL III

Ret til ophold

Artikel 6

Ret til ophold i indtil tre måneder

1. Unionsborgere har ret til frit at tage ophold på en anden medlemsstats område for en periode på højst tre måneder uden andre betingelser eller formaliteter end kravet om at være i besiddelse af et gyldigt identitetskort eller pas.
2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, og som ledsager eller slutter sig til en unionsborger, hvis de er i besiddelse af et gyldigt pas.

Artikel 7

Retten til ophold i mere end tre måneder

1. Enhver unionsborger har ret til at opholde sig på en anden medlemsstats område i mere end tre måneder, hvis den pågældende:
 - a) er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i værtsmedlemsstaten, eller
 - b) råder over tilstrækkelige midler til sig selv og sine familiemedlemmer, således at opholdet ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og er omfattet af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten, eller
 - c) – er indskrevet ved en privat eller offentlig institution, der er godkendt eller som finansieres af værtsmedlemsstaten i medfør af dennes lovgivning eller administrative praksis, med henblik på dér som hovedaktivitet at følge en uddannelse, herunder en erhvervsuddannelse, og
– er omfattet af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten, og ved en erklæring eller på anden tilsvarende måde, efter den pågældende persons eget valg godtgør over for den relevante nationale myndighed, at vedkommende råder over tilstrækkelige midler til sig selv og sine familiemedlemmer, således at opholdet ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, eller

-
- d) er et familiemedlem, der ledsager eller slutter sig til en unionsborger, der opfylder betingelserne i litra a), b) eller c).
2. Retten til ophold, jf. stk. 1, omfatter også familiemedlemmer til en unionsborger, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, når disse ledsager eller slutter sig til unionsborgeren i værtsmedlemsstaten, og unionsborgeren opfylder betingelserne i stk. 1, litra a), b) eller c).
3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), bevarer en unionsborger, der ikke længere er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, sin status som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, hvis den pågældende:
- a) er midlertidig uarbejdsdygtig som følge af sygdom eller ulykke
 - b) er uforskyldt arbejdsløs efter at have haft lønnet beskæftigelse i mere end et år, og dette er behørigt konstateret, og vedkommende tilmelder sig arbejdsformidlingen som arbejdssøgende
 - c) er uforskyldt arbejdsløs efter udløbet af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt af mindre end et års varighed eller uforskyldt har mistet sit arbejde i løbet af de første tolv måneder, og dette er behørigt konstateret, og den pågældende tilmelder sig arbejdsformidlingen som arbejdssøgende. I det tilfælde bevarer den pågældende sin status som arbejdstager i mindst seks måneder
 - d) påbegynder en erhvervsuddannelse. Medmindre personen er uforskyldt arbejdsløs, kan status som arbejdstager dog kun bevares, hvis der er en forbindelse mellem den tidligere erhvervs-mæssige beskæftigelse og den omhandlede uddannelse.

4. Uanset stk. 1, litra d) og stk. 2 har kun ægtefællen, den registrerede partner som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), og forsørgelsesberettigede børn ret til ophold som familiemedlemmer til en unionsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra c). Artikel 3, stk. 2, finder anvendelse på den pågældendes slægtninge i opstigende linje, samt slægtninge i opstigende linje til den pågældendes ægtefælle eller registrerede partner, når de forsørges af unionsborgeren.

Artikel 8

Administrative formaliteter for unionsborgere

1. For ophold ud over tre måneder kan værtslandet kræve, at unionsborgere lader sig registrere hos de kompetente myndigheder, jf. dog artikel 5, stk. 5.
2. Fristen for registrering skal være på mindst tre måneder fra indrejsdatoen. Der udstedes straks bevis for registrering. På beviset anføres den registrerede persons navn og adresse samt datoen for registreringen. Ved misligholdelse af forpligtelsen til at lade sig registrere kan der pålægges sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen, og som ikke må indebære forskelsbehandling.
3. Med henblik på udstedelse af beviset for registrering kan medlemsstaterne udelukkende kræve, at
 - unionsborgere som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), foreviser et gyldigt identitetskort eller pas, en bekræftelse fra arbejdsgiveren for ansættelsen eller et ansættelsesbrev eller et bevis for, at vedkommende udøver selvstændig erhvervsvirksomhed

-
- unionsborgere som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), foreviser et gyldigt identitetskort eller pas samt dokumentation for, at de opfylder betingelserne i litra b)
 - unionsborgere som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), foreviser et gyldigt identitetskort eller pas og dokumentation for at være tilmeldt en anerkendt institution og være dækket af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici, samt fremlægger den i artikel 7, stk. 1, litra c, omhandlede erklæring eller tilsvarende dokumentation. Medlemsstaterne kan ikke kræve, at der i nævnte erklæring angives et bestemt beløb.
4. Medlemsstaterne må ikke fastsætte et bestemt beløb, som de anser for at svare til "tilstrækkelige midler", men de skal tage hensyn til den pågældendes personlige situation. Beløbet må under ingen omstændigheder være højere end det niveau, der giver værtsmedlemsstatens egne statsborgere mulighed for at modtage sociale ydelser, eller når dette kriterium ikke kan anvendes, end den laveste sociale pension, der udbetales i værtslandet.
5. Med henblik på udstedelse af beviset for registrering til unionsborgeres familiemedlemmer, der selv er statsborgere i en medlemsstat, kan medlemsstaterne kræve forevisning af følgende dokumenter:
- a) et gyldigt identitetskort eller pas
 - b) et dokument, der attesterer, at der består en familiemæssig tilknytning eller et registreret partnerskab

- c) hvor det er relevant, bevis for registrering for den unionsborger, de ledsager eller slutter sig til
- d) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra c) og d), dokumentation for, at de dér omhandlede betingelser er opfyldt
- e) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), et dokument udstedt af den kompetente myndighed i hjemlandet eller det land, de ankommer fra, der attesterer, at de forsørges af unionsborgeren eller er medlemmer af dennes husstand, eller dokumentation for, at der foreligger alvorlige helbredsmæssige grunde, der gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet
- f) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), dokumentation for, at der består en varig tilknytning til unionsborgeren.

Artikel 9

Administrative formaliteter for familiemedlemmer,
der ikke er statsborgere i en medlemsstat

1. Medlemsstaterne udsteder opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, hvis opholdet forventes at vare i mere end tre måneder.
2. Fristen for at ansøge om opholdskort skal være på mindst tre måneder fra indrejsedatoen.

3. Ved misligholdelse af forpligtelsen til at ansøge om opholdskort kan der pålægges sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og ikke indebærer forskelsbehandling.

Artikel 10

Udstedelse af opholdskort

1. Retten til ophold for unionsborgeres familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, fastslås ved udstedelse af et dokument "opholdskort for familiemedlem til en unionsborger" senest seks måneder efter indgivelse af ansøgning. Der udstedes straks kvittering for indgivelse af ansøgning om opholdskort.
2. Med henblik på udstedelse af opholdskort kræver medlemsstaterne forevisning af følgende dokumenter:
 - a) et gyldigt pas
 - b) et dokument, der attesterer, at der består en familiemæssig tilknytning eller et registreret partnerskab
 - c) bevis for registrering, eller hvis der ikke findes nogen registreringsordning, enhver anden dokumentation for ophold i værtsmedlemsstaten for den unionsborger, de ledsager eller slutter sig til

- d) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra c) og d), dokumentation for, at de dér omhandlede betingelser er opfyldt
- e) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), et dokument udstedt af den kompetente myndighed i hjemlandet eller det land, de ankommer fra, der attesterer, at de forsørges af unionsborgeren eller er medlemmer af dennes husstand, eller dokumentation for, at der foreligger alvorlige helbredsmæssige grunde, der gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet
- f) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), dokumentation for, at der består en varig tilknytning til unionsborgeren.

Artikel 11

Opholdskortets gyldighed

1. Det opholdskort, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, er gyldig i fem år efter udstedelsen eller for unionsborgerens påtænkte opholdsperiode, hvis denne periode er mindre end fem år.
2. Opholdskortets gyldighed berøres ikke af midlertidigt fravær af en varighed på højst seks måneder i et år eller fravær af længere varighed på grund af aftjening af værnepligt eller af ét fravær på højst tolv på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som graviditet og fødsel eller alvorlig sygdom, studier eller erhvervsuddannelse eller udstationering på en anden medlemsstats område eller i et tredjeland.

Artikel 12

Bevarelse af familiemedlemmers ret til ophold i tilfælde af unionsborgerens død eller udrejse

1. En unionsborgers død eller udrejse fra værtsmedlemsstaten berører ikke retten til ophold for familiemedlemmer, der er statsborgere i en medlemsstat, jf. dog andet afsnit.

Før de pågældende personer opnår ret til tidsubegrænset ophold, skal de dog opfylde betingelserne i artikel 7, stk. 1, litra a), b), c) eller d).

2. Familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, mister ikke deres ret til ophold, hvis den unionsborger, de er knyttet til, afdør ved døden, for så vidt de har haft ophold i værtsmedlemsstaten som familiemedlemmer i mindst et år inden unionsborgerens død, jf. dog andet afsnit.

Før de pågældende personer opnår ret til tidsubegrænset ophold, er deres ret til ophold fortsat betinget af, at de kan godtgøre, at de er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, eller at de råder over tilstrækkelige midler til sig selv og deres familiemedlemmer, således at deres ophold ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og at de har en sygeforsikring i værtsmedlemsstaten, der dækker alle risici, eller at de i værtsmedlemsstaten har status som familiemedlem til en person, der opfylder disse krav. "Tilstrækkelige midler" er defineret i artikel 8, stk. 4.

Sådanne familiemedlemmers ret til ophold bevares udelukkende på et personligt grundlag.

3. Hvis en unionsborger udrejser fra værtsmedlemsstaten eller afgår ved døden, bevarer unionsborgerens børn eller den person, som har den faktiske forældremyndighed, uanset nationalitet, retten til ophold, hvis børnene opholder sig i værtsmedlemsstaten og er tilmeldt en uddannelsesinstitution, indtil de har afsluttet deres studier.

Artikel 13

Bevarelse af familiemedlemmers ret til ophold i tilfælde af skilsmisse eller omstødelse af ægteskabet eller det registrerede partnerskabs ophør

1. Unionsborgeres skilsmisse, omstødelse af ægteskab, eller ophør af den pågældendes registrerede partnerskab som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), berører ikke retten til ophold for familiemedlemmer til unionsborgere, der er statsborgere i en medlemsstat, jf. dog andet afsnit.

Før de pågældende personer opnår ret til tidsubegrænset ophold, skal de dog opfylde betingelserne i artikel 7, stk. 1, litra a), b), c) eller d).

-
2. Skilsmisse, omstødelse af ægteskabet eller ophør af det registrerede partnerskab som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), betyder ikke, at familiemedlemmer til unionsborgere, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, mister deres ret til ophold, jf. dog andet afsnit:
- a) hvis ægteskabet eller det registrerede partnerskab ved begyndelsen af proceduren til skilsmisse eller omstødelse eller ophør af det registrerede partnerskab som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), har varet i mindst tre år, heraf mindst ét år i værtsmedlemsstaten
 - b) hvis forældremyndigheden til unionsborgerens børn er overdraget en ægtefælle eller en partner, der ikke er statsborger i en medlemsstat, efter aftale mellem ægtefællerne eller partnerne som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), eller ved en retsafgørelse
 - c) hvis der foreligger en særlig vanskelig situation, og ægtefællen eller partneren f.eks. har været udsat for vold i hjemmet, mens ægteskabet eller det registrerede partnerskab stadig bestod, eller
 - d) hvis den ægtefælle eller partner, der ikke er statsborger i en medlemsstat, efter aftale mellem ægtefællerne eller partnerne som omhandlet i artikel 2, nr. 2, litra b), eller ved en retsafgørelse er tilkendt ret til samvær med et mindreårigt barn, og retten har fundet, at samværet skal finde sted i medlemsstaten, så længe dette samvær skønnes at være nødvendigt.

Før de pågældende personer opnår ret til tidsubegrænset ophold, er deres ret til ophold fortsat betinget af, at de kan godtgøre, at de er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, eller at de råder over tilstrækkelige midler til sig selv og deres familiemedlemmer, således at deres ophold ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og at de har en sygeforsikring i værtsmedlemsstaten, der dækker alle risici, eller at de i værtsmedlemsstaten har status som familiemedlem til en person, der opfylder disse krav. "Tilstrækkelige midler" er defineret i artikel 8, stk. 4.

Sådanne familiemedlemmers ret til ophold bevares udelukkende på et personligt grundlag.

Artikel 14

Bevarelse af retten til ophold

1. Unionsborgere og deres familiemedlemmer, har ret til ophold som omhandlet i artikel 6, så længe de ikke bliver en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system.
2. Unionsborgere og deres familiemedlemmer har ret til ophold som omhandlet i artikel 7, 12 og 13, såfremt de opfylder de i disse artikler opstillede betingelser.

Hvis der i særlige tilfælde er rimelig tvivl om, hvorvidt unionsborgeren eller dennes familiemedlemmer opfylder betingelserne i artikel 7, 12 og 13, kan medlemsstaterne undersøge, om disse betingelser er opfyldt. En sådan undersøgelse foretages dog ikke systematisk.

3. Unionsborgeres og deres familiemedlemmers benyttelse af værtsmedlemsstatens sociale system må ikke automatisk medføre foranstaltninger til udsendelse af de pågældende personer.
4. Uanset stk. 1 og 2 og med forbehold af kapitel VI må der under ingen omstændigheder iværksættes foranstaltninger til udsendelse af unionsborgere eller deres familiemedlemmer, hvis:
 - a) unionsborgerne er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, eller
 - b) unionsborgerne er rejst ind på værtslandets område for at søge beskæftigelse. I så fald må unionsborgerne og deres familiemedlemmer ikke udsendes, så længe det kan dokumenteres, at unionsborgerne fortsat søger arbejde og har reelle muligheder for at blive ansat.

Artikel 15

Proceduremæssige garantier

1. Procedurerne i artikel 30 og 31 finder tilsvarende anvendelse på alle afgørelser om begrænsning af bevægelsesfriheden for unionsborgere eller deres familiemedlemmer, som er begrundet i andre hensyn end den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.
2. Udløbet af gyldighedsperioden for det pas eller identitetskort, der har muliggjort indrejse i værtsmedlemsstaten, og udstedelsen af bevis for registrering eller opholdskort kan ikke i sig selv begrunde udsendelse fra værtsmedlemsstaten.
3. Værtsmedlemsstaten må ikke lade den i stk. 1 omhandlede udsendelsesafgørelse ledsage af et indrejseforbud.

KAPITEL IV

Ret til tidsubegrænset ophold

Afsnit I

Adgang til ret til tidsubegrænset ophold

Artikel 16

Generelle regler for unionsborgere og deres familiemedlemmer

1. Unionsborgere, der lovligt har haft ophold fem år i træk i værtsmedlemsstaten, har ret til tidsubegrænset ophold på dets område. Denne ret er ikke underlagt betingelserne i kapitel III.
2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, men som i fem år i træk lovligt har boet sammen med unionsborgeren.
3. Opholdets uafbrudte karakter berøres ikke af midlertidige fravær, der ikke tilsammen overstiger seks måneder om året, og heller ikke af fravær af længere varighed på grund af værnepligt, eller af ét fravær på højst tolv på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som f.eks. graviditet og fødsel, alvorlig sygdom, studier eller erhvervsuddannelse eller udstationering på en anden medlemsstats område eller i et tredjeland.

4. Når der er opnået ret til tidsubegrænset ophold, mistes denne ret kun ved fravær fra værtsmedlemsstaten af en varighed på to på hinanden følgende år.

Artikel 17

Undtagelser for personer, der ikke længere har erhvervmæssig beskæftigelse
i værtsmedlemsstaten, herunder deres familiemedlemmer

1. Som en undtagelse fra artikel 16 har følgende personer ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten, selv om de ikke har haft fast ophold der i fem år i træk:

a) arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der, når de ophører med at være erhvervsaktive, har nået den alder, som er fastsat i værtsmedlemsstatens lovgivning for ret til alderspension, eller som ophører med at være arbejdstagere og går på førtidspension, når de mindst har været erhvervmæssigt beskæftiget i værtsmedlemsstaten i de foregående tolv måneder og har haft fast ophold i den pågældende medlemsstat i mere end tre år i træk.

Hvis lovgivningen i værtsmedlemsstaten ikke giver visse kategorier af selvstændige ret til alderspension, betragtes aldersbetingelsen som opfyldt, når de pågældende personer er fyldt 60 år.

b) arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der efter at have haft fast ophold i værtsmedlemsstaten i mere end to år i træk, ophører med at være erhvervsaktive som følge af vedvarende uarbejdsdygtighed.

Hvis denne uarbejdsdygtighed er en følge af en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom, der giver den pågældende ret til en ydelse, som helt eller delvis betales af en myndighed i værtsmedlemsstaten, stilles der ingen krav om opholdets varighed.

- c) arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der efter tre års uafbrudt erhvervsaktivitet og fast ophold i værtsmedlemsstaten, er beskæftiget som arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i en anden medlemsstat, og samtidig beholder deres ophold i den første værtsmedlemsstat, som de pågældende personer i princippet vender tilbage til hver dag eller mindst en gang om ugen.

Med henblik på erhvervelse af de rettigheder, der er omhandlet i litra a) og b), betragtes perioder med erhvervsaktivitet på den medlemsstats område, hvor den pågældende er erhvervsaktiv, som tilbagelagt på værtsmedlemsstatens område.

Perioder med uforskyldt arbejdsløshed, der er behørigt bekræftet af den kompetente arbejdsformidling, eller perioder uden arbejde, som den pågældende person ikke har indflydelse på, samt fravær fra arbejde eller ophør på grund af sygdom eller ulykke, betragtes som perioder med beskæftigelse.

2. Betingelserne vedrørende opholdets og beskæftigelsens varighed i stk. 1, litra a), og betingelserne vedrørende opholdets varighed i stk. 1, litra b), gælder ikke, hvis arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes ægtefælle eller partner, jf. artikel 2, nr. 2, litra b), er statsborger i værtsmedlemsstaten eller har mistet sit statsborgerskab i værtsmedlemsstaten som følge af ægteskabet med den pågældende person.

3. Familiemedlemmer til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der har fast ophold hos denne i værtsmedlemsstaten, har uanset nationalitet ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten, hvis den pågældende arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende selv har erhvervet ret til tidsubegrænset ophold dér på grundlag af stk. 1.
4. Hvis en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende afgår ved døden, mens vedkommende er erhvervsaktiv, men endnu ikke har erhvervet ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten efter stk. 1, har den pågældendes familiemedlemmer, som opholder sig hos ham på værtsmedlemsstatens område, ret til tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten, hvis:
- a) arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har haft fast ophold i værtsmedlemsstaten i to år i træk på datoen for dødsfaldet
 - b) dødsfaldet skyldes en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom, eller
 - c) den efterlevende ægtefælle har mistet sit statsborgerskab i værtsmedlemsstaten som følge af ægteskab med den pågældende arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende.

Artikel 18

Erhvervelse af ret til tidsubegrænset ophold for visse familiemedlemmer,
der ikke er statsborgere i en medlemsstat

Når familiemedlemmer til unionsborgere som omhandlet i artikel 12, stk. 2 og artikel 13, stk. 2, opfylder de deri fastsatte betingelser, opnår de ret til tidsubegrænset ophold efter lovligt at have haft ophold i fem år i træk i værtsmedlemsstaten, jf. dog artikel 17.

Afsnit II

Administrative formaliteter

Artikel 19

Bevis for ret til tidsubegrænset ophold for unionsborgere

1. Medlemsstaterne udsteder efter ansøgning fra unionsborgere, der har erhvervet ret til tidsubegrænset ophold, et bevis herfor efter at have kontrolleret varigheden af vedkommendes ophold.
2. Bevis for ret til tidsubegrænset ophold udstedes så hurtigt som muligt.

Artikel 20

Tidsubegrænset opholdskort for familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat

1. Medlemsstaterne udsteder inden for en frist på seks måneder efter indgivelse af ansøgning et tidsubegrænset opholdskort til familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, når de har ret til tidsubegrænset ophold. Det tidsubegrænsede opholdskort fornyes automatisk hvert tiende år.
2. Ansøgningen om tidsubegrænset opholdskort skal indgives, før opholdskortet udløber. Ved misligholdelse af forpligtelsen til at ansøge om tidsubegrænset opholdskort kan der pålægges sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og ikke indebærer forskelsbehandling.
3. Afbrydelser af opholdet, der ikke overstiger to år i træk, berører ikke det tidsubegrænsede opholdskorts gyldighed.

Artikel 21

Opholdets uafbrudte karakter

1. Opholdets uafbrudte karakter kan med henblik på dette direktiv godtgøres med ethvert bevismiddel, der anvendes i værtsmedlemsstaten. Opholdets uafbrudte karakter afbrydes af enhver behørigt gennemført udsendelsesafgørelse vedrørende den pågældende.

KAPITEL V

Fælles bestemmelser for ret til ophold
og ret til tidsubegrænset ophold

Artikel 22

Geografisk anvendelsesområde

Retten til ophold og retten til tidsubegrænset ophold gælder på hele værtsmedlemsstatens område. Medlemsstaterne må kun indføre geografiske begrænsninger for retten til ophold og retten til tidsubegrænset ophold, hvis der også gælder sådanne begrænsninger for medlemsstatens egne statsborgere.

Artikel 23

Tilknyttede rettigheder

Unionsborgeres familiemedlemmer, som har ret til ophold eller ret til tidsubegrænset ophold i en medlemsstat, har uanset nationalitet ret til dér at tage arbejde eller nedsætte sig som selvstændige erhvervsdrivende.

Artikel 24

Ligebehandling

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser, der udtrykkeligt fremgår af traktaten og den afledte ret, anvendes traktatens bestemmelser uden forskelsbehandling på alle unionsborgere, der i henhold til dette direktiv opholder sig i værtsmedlemsstaten, og på værtsmedlemsstatens egne statsborgere. Denne ligebehandling gælder også familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, men som har ret til ophold eller ret til tidsubegrænset ophold.
2. Uanset stk. 1 er værtsmedlemsstaten ikke forpligtet til at tillægge ret til sociale ydelser i de første tre måneder af et ophold eller eventuelt i den længere periode, der er omhandlet i artikel 14, stk. 4, litra b), eller til, forud for erhvervelse af ret til tidsubegrænset ophold, at yde studiestøtte, herunder støtte til erhvervsuddannelse, i form af stipendier eller lån, til andre personer end arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og personer, der har bevaret denne status, samt deres familiemedlemmer.

Artikel 25

Generelle bestemmelser om opholdsdokumenter

1. Besiddelse af et bevis for registrering, jf. artikel 8, et bevis for ret til tidsubegrænset ophold, et bevis for indgivelse af ansøgning om opholdskort for familiemedlemmer, et opholdskort eller et tidsubegrænset opholdskort kan under ingen omstændigheder stilles som betingelse for udøvelse af en rettighed eller gennemførelse af en administrativ handling, idet den pågældende med en hvilken som helst anden type dokumentation kan godtgøre at være omfattet af de pågældende rettigheder.

2. De dokumenter, der er nævnt i stk. 1, udstedes gratis eller mod betaling af et beløb, der ikke er højere end de gebyrer og afgifter, som værtslandets egne statsborgere betaler for udstedelse af lignende dokumenter.

Artikel 26

Kontrol

Medlemsstaterne kan kontrollere, om en eventuel forpligtelse for udlændinge i henhold til national ret til altid at kunne forevise bevis for registrering eller opholdskort, overholdes, for så vidt samme forpligtelse gælder over for deres egne statsborgere med hensyn til forevisning af identitetskort. Hvis denne forpligtelse misligholdes, kan medlemsstaterne anvende de samme sanktioner som dem, de anvender for deres egne statsborgere, når forpligtelsen til at kunne forevise identitetskort ikke overholdes.

KAPITEL VI

Begrænsninger i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed

Artikel 27

Generelle principper

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel kan medlemsstaterne begrænse den frie bevægelighed og ophold for en unionsborger eller et familiemedlem uanset nationalitet af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Der må ikke lægges økonomiske betragtninger til grund.

2. Foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger.

Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.

3. For at undersøge, om den pågældende udgør en risiko for den offentlige orden eller sikkerhed, kan værtsmedlemsstaten, når den skønner det påkrævet, i forbindelse med udstedelsen af bevis for registrering eller, hvor der ikke findes nogen registreringsordning, senest tre måneder efter indrejsen på dets område eller fra den dato, hvor den pågældende har anmeldt sin tilstedeværelse på området, jf. artikel 5, stk. 5, eller i forbindelse med udstedelsen af opholdskort anmode oprindelsesmedlemsstaten og eventuelt andre medlemsstater om oplysninger om den pågældendes eventuelle tidligere straffe. Sådanne forespørgsler må ikke antage systematisk karakter. Den adspurgte medlemsstat skal besvare forespørgslen inden for en frist på to måneder.

4. Den medlemsstat, der har udstedt passet eller identitetskortet, skal uden særlige formaliteter lade indehaveren, der er blevet udsendt fra en anden medlemsstat af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, indrejse på sit område, selv om dokumentet måtte være udløbet, eller indehaverens statsborgerskab anfægtes.

Artikel 28

Beskyttelse mod udsendelse

1. Værtsmedlemsstaten skal, før den træffer afgørelse om udsendelse med begrundelse i den offentlige orden eller sikkerhed, bl.a. tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet.
2. Værtsmedlemsstaten må ikke træffe en udsendelsesafgørelse vedrørende en unionsborger eller dennes familiemedlemmer, uanset nationalitet, når de har opnået ret til tidsubegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.
3. Der må ikke træffes en udsendelsesafgørelse i forhold til en unionsborger, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten, hvis de:
 - a) har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år, eller
 - b) er mindreårige, medmindre udsendelsen er nødvendig af hensyn til barnets tarv som fastlagt i De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder.

Artikel 29

Offentlig sundhed

1. De eneste sygdomme, der kan begrunde foranstaltninger, der begrænser den frie bevægelighed, er de sygdomme, der er potentielt epidemiske ifølge relevante instrumenter fra Verdenssundhedsorganisationen, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, for så vidt værtsmedlemsstaten har truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for egne statsborgere.
2. Sygdomme, der opstår efter de første tre måneder efter ankomstdatoen, kan ikke begrunde en udsendelse af landet.
3. Værtsmedlemsstaten kan, hvis der foreligger begrundet formodning, inden for de første tre måneder efter ankomstdatoen, kræve at personer, der har ret til ophold, underkastes en gratis lægeundersøgelse for at fastslå, at de ikke lider af de sygdomme, der er omhandlet i stk. 1. Sådanne lægeundersøgelser må dog ikke gennemføres systematisk.

Artikel 30

Meddelelse af afgørelser

1. Alle afgørelser, der træffes i henhold til artikel 27, stk. 1, meddeles de pågældende personer skriftligt på en måde, der giver dem mulighed for at forstå afgørelsens indhold og virkning.
2. De præcise og fuldstændige oplysninger om hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, der danner grundlaget for en sådan afgørelse, meddeles de pågældende personer, medmindre hensynet til statens sikkerhed er til hinder herfor.

3. I meddelelsen angives det, til hvilken rets- eller forvaltningsmyndighed der kan indgives klage, samt fristen herfor og i givet fald fristen for at forlade medlemsstaten. Medmindre der er tale om behørigt begrundede hastetilfælde, skal fristen for at forlade medlemsstaten være på mindst en måned regnet fra datoen for meddelelsen.

Artikel 31

Proceduremæssige garantier

1. Når der vedrørende en person træffes en hvilken som helst afgørelse begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, har den pågældende adgang til domstolsprøvelse og i givet fald administrativ prøvelse af afgørelsen i værtsmedlemsstaten.

2. Hvis den administrative klage over en udsendelsesafgørelse eller anmodningen om domstolsprøvelse ledsages af en anmodning om en midlertidig afgørelse om at udsætte afgørelsens gennemførelse, må den faktiske udsendelse fra medlemsstaten ikke finde sted, før der er truffet beslutning om den midlertidige afgørelse, medmindre

– udsendelsesafgørelsen bygger på en tidligere retsafgørelse

- de pågældende personer tidligere har haft adgang til domstolsprøvelse, eller
- udsendelsesafgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed, jf. artikel 28, stk. 3.

3. I forbindelse med prøvelsen undersøges det, om afgørelsen er lovligt truffet, og der tages stilling til de faktiske forhold og omstændigheder, der begrundet den påtænkte foranstaltning. Det sikres herved, at afgørelsen står i rimeligt forhold navnlig til de krav, der følger af artikel 28.

4. Medlemsstaterne kan beslutte, at den pågældende person ikke må opholde sig i landet, så længe sagen prøves, men de må ikke forbyde den pågældende person at føre sit forsvar personligt, medmindre hans fremmøde kan skabe alvorlige forstyrrelser for den offentlige orden eller sikkerhed, eller sagen vedrører afslag på en anmodning om indrejse i medlemsstaten.

Artikel 32

Varigheden af et indrejseforbud

1. Personer, der af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed bliver nægtet adgang til en medlemsstats område, kan indgive en ansøgning om ophævelse af indrejseforbuddet efter udløbet af en rimelig frist afhængig af omstændighederne, dog under alle omstændigheder efter tre år regnet fra gennemførelsen af den endelige afgørelse om indrejseforbud, der er gyldigt truffet i overensstemmelse med fællesskabsretten, under påberåbelse af enhver ændring af de forhold, der begrundede udstedelsen af indrejseforbuddet.

Den pågældende medlemsstat skal tage stilling til denne ansøgning inden for en frist på seks måneder regnet fra indgivelsen.

2. Personer, der er omfattet af stk. 1, må ikke rejse ind i medlemsstaten, så længe ansøgningen behandles.

Artikel 33

Udsendelse som straf eller retlig følgevirkning

1. Værtsmedlemsstaten kan kun træffe udsendelsesafgørelse som straf eller som retlig følgevirkning til en fængselsstraf, hvis betingelserne i artikel 27, 28 og 29 er opfyldt.

2. Hvis en udsendelsesafgørelse i henhold til stk. 1 gennemføres mere end to år efter, at den blev truffet, skal den berørte medlemsstat efterprøve, om den pågældende fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og den skal vurdere, om forholdene har ændret sig siden den oprindelige udsendelsesafgørelse blev truffet.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 34

Oplysning

Medlemsstaterne informerer om unionsborgernes og deres familiemedlemmers rettigheder og pligter på de områder, som dette direktiv omfatter, især ved hjælp af informationskampagner gennem nationale og lokale medier og andre kommunikationsmidler.

Artikel 35

Misbrug af rettigheder

Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at nægte, ophæve eller tilbagekalde rettigheder i henhold til dette direktiv, når der er tale om misbrug af rettigheder eller om svig, som f.eks. proformaægteskab. Sådanne foranstaltninger skal stå i rimeligt forhold til misbruget og være omfattet af de proceduremæssige garantier i artikel 30 og 31.

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterne fastlægger de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages til gennemførelse af dette direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive og stå i rimeligt forhold til overtrædelsen. Medlemsstaterne giver senest den ...* Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og enhver senere ændring meddeles snarest muligt.

Artikel 37

Gunstigere nationale bestemmelser

Dette direktiv berører ikke love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne, der er gunstigere for de personer, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 38

Ophævelse

1. Artikel 10 og 11 i forordning (EØF) nr. 1612/68 ophæves med virkning fra ...*.
2. Direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ophæves med virkning fra*

* To år efter dette direktivs ikrafttræden.

3. Henvisninger til de ophævede bestemmelser betragtes som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 39

Rapport

Kommissionen forelægger senest den ...^{*}, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af nødvendige forslag, særlig om muligheden for at forlænge den periode i hvilken unionsborgere og deres familiemedlemmer kan tage ophold i værtsmedlemsstaten uden betingelser. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Artikel 40

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ...^{**}.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

* Fire år efter dette direktivs ikrafttræden.

** To år efter dette direktivs ikrafttræden.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Artikel 41

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 42

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. april 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX
Formand

På Rådets vegne

M. McDOWELL
Formand